

VERSLAG HOORZITTING GEMEENTERAAD CULTUURNOTA 2013-2016

Datum: 1 november 2012
Plaats: Nieuwe raadzaal
Tijd: 19.00-21.55 uur

Aanwezig de raadsleden: dhr. J. Spakman (voorzitter), mw. A. Postma (GroenLinks, waarnemend voorzitter tot 19.25, daarna als raadslid aanwezig), mw. B. Enting (PvdA), dhr. M.D. Blom (VVD), dhr. M. Bolle (CDA), dhr. J. Bolhuis (Stadspartij), mw. N.J.G. Temmink (SP), dhr. P.S. de Rook (D66), dhr. M. Verhoef (ChristenUnie), dhr. J. van Rooij (Student en Stad), dhr. G.J. Kelder (Partij voor de Dieren)

Namens de griffie: mw. G. Mulder (commissiegriffier)

Verslag: Z. Jeuring (Notuleerservice Nederland)

De waarnemend voorzitter mevrouw Postma: Eigenlijk zou de heer Spakman hier moeten zitten, maar hij komt twintig minuten later. Mijn naam is Annie Postma en ik ben onder andere raadslid voor GroenLinks. Ik zit vaker vergaderingen van commissies voor, vandaar dat ik even inval.

We hebben een volle tribune vanavond; ik heet iedereen van harte welkom.

Het gaat vanavond over de Cultuurnota. Er staat een pauze gepland tegen half negen, we moeten kijken of dat lukt. We hebben een aantal blokken. We beginnen met het blok Podiumkunsten. De mensen die hebben ingesproken, kunnen daarna naast mij of achter mij plaatsnemen; dat is handig als de raadsleden vragen stellen.

We beginnen eerst met iets anders: een algemeen woord over de Cultuurnota van de nachburgemeester Chris Garrit. Hij krijgt als eerste het woord.

Nachtburgemeester Chris Garrit: Geachte raadsleden en beste aanwezigen en luisteraars thuis. Ik ben de eerste gekozen nachburgemeester van Groningen. Ik stel mij ten doel te waken over cultuur en vooral meer cultuur mogelijk te maken. Ik vind het belangrijk om oplossingen aan te dragen voor belangrijke keuzes door u gemaakt voor de komende vier jaar, de duur van de Cultuurnota. Ik wil beginnen met mijn diepe respect te uiten dat u als een van de weinige gemeenten in Nederland bent blijven investeren in cultuur en zichtbaar uw best doet voor een goed cultureel klimaat in onze mooie stad. Ik spreek ook mijn bewondering uit dat ook in de huidige tijd van grote landelijke bezuinigingen cultuur in deze gemeente belangrijk blijft. Ik ben trots te mogen werken in een stad die cultuur een warm hart toedraagt. Ook mijn waardering voor wethouder Schroor die zijn nek eerder nog in Den Haag uitstak voor de goede Groninger zaak. Anderzijds stel ik op sommige vlakken vraagtekens over de houdbaarheid en de werkbaarheid van deze nota. Ik wil opkomen voor de belangen die naar mijn idee onderbelicht zijn gebleven.

Kanteling. Afgelopen weekend was ik in Nijmegen en volgde een lezing van Maria Martens.

Mevrouw Martens is lid van de Eerste Kamer en lid van het Europees Parlement geweest voor het CDA. Ze vertelde over de kanteling in overheidsdenken. Deze kanteling heeft als slogan meegekregen, best ingewikkeld: "Van burgerparticipatie bij overheidsinitiatieven naar overheidsparticipatie bij burgerinitiatieven". Te lang hebben overheden vooral mensen opgeroepen zich aan te sluiten bij wat in ambtelijke kring is bedacht. Steeds duidelijker wordt dat een stad in kracht kan winnen waar de overheid initiatieven van burgers en wijken ondersteunt. Dan komt er meer bezinning en krijg je ook een veel positievere dynamiek in de stad.

Als ik dit nieuwe overheidsdenken naast de concept-Cultuurnota leg, ben ik er niet van overtuigd dat deze nota gestoeld is op het zoeken naar de meest efficiënte waarde. In deze Cultuurnota ligt in mijn optiek het accent sterk op het oude denken. Meerdere steden in Nederland zijn ons voor op deze kanteling. Daar wordt al veel sneller ingespeeld op succesvolle projecten die vanuit de onderkant zijn geïnitieerd. Cultuur vanaf de bovenkant dirigeren is een moeizame en vaak een vooral kostbare zaak met veel minder rendement. Ik betreur dan ook dat veel zeer dure keuzes in deze nota nog steeds van bovenaf bedacht zijn en een grote mate van bezieling missen. Deze nota kiest sterk voor de veiligheid van de bestaande infrastructuur. Natuurlijk hebben we in deze stad een sterke basisinfrastructuur nodig, maar bij de veel efficiëntere kanteling in het nieuwe overheidsdenken zou een ander stelsel in mijn ogen veel beter passen dan het nu voorgestelde.

Ik begrijp dat dit soort essentiële veranderingen aan de vooravond van het vaststellen van een cultuurnota misschien niet passen, maar ik vind het desalniettemin van groot belang dat dit gedachtegoed wordt meegenomen in uw besluitvorming. Op deze wijze kunt u veel meer rendement verwachten uit de bijdrage aan cultuur en zal het cultuurgeld voor een nog breder publiek efficiënter besteed worden. In dat licht zou het goed zijn de Kunstraad veel meer budget te geven om nieuw talent en nieuwe initiatieven beter te kunnen ondersteunen. De budgetten zijn nu helaas niet toereikend, ik herhaal, verre van toereikend. Niet eens een tiende van het budget staat nu begroot voor de incidentele bijdrage van de Kunstraad. Dit is een schijntje, niet werkbaar, zeker niet voor grote projecten zoals wijkfeesten of festivals. Het staat in mijn optiek in het geheel niet in verhouding met de gelden uitgetrokken voor de basisinfrastructuur, een slordige 27 miljoen die door B en W zelf wordt uitgegeven als waren zij een soort kunstraad. Mijn ervaring met enkele instellingen uit deze basisinfrastructuur is dat samenwerking vaak moeizaam verloopt. Het zijn eilanden die vanuit het pluche lijken te worden geregeerd. Het is moeilijk om als burgerinitiatief aan te kloppen bij deze instellingen, en ik stoor me dan ook aan de zogenaamde voornemens en de mooie, vaak holle woorden over samenwerking in de Cultuurnota.

Popvisie lobbyen. Vanuit mijn eigen expertise op het gebied van populaire muziek kan ik het volgende concluderen. Uit de nota blijkt vooral dat pop- en dance-muziek niet bepaald populair is. In de adviescommissie was dan ook geen lid te vinden met een aantoonbare achtergrond in popmuziek. Dit betreurt ik dan ook. Maar ik begrijp ook dat er niet echt een sterke lobby is vanuit de popmuziek, deze is vaak te organisch of te vluchtig. Helaas had de popvisie zelf ook al geen sterke lobby. Zoals blijkt, zijn de beleidsconclusies onvoldoende overgenomen in deze Cultuurnota. Zelfs grote aanjagers van popmuziek zoals Eurosonic/Noorderslag en Simplon krijgen in verhouding maar weinig. Waar in de eerdere popvisie als conclusie juist het grote belang van de economische waarde van de popmuziek in onze stad werd onderstreept, lijkt dat in deze Cultuurnota onderbelicht. Ook de ketenbenadering die nog zo werd geprezen als bestwerkend model, lijkt te zijn vergeten. Ik ben het dan ook niet met de wethouder eens die tijdens de inspraakavond stelde dat bandcultuur ergens in een garage thuishoort. Ik vind dat een ongenueanceerde opmerking van wethouder Schroor die afbreuk doet aan de praktijk en aan zijn eigen teksten. Ik vind het jammer dat er heel veel moeite werd gedaan door het popveld om een popvisie op te stellen en dat er nu nog steeds geen duidelijke vooruitgang is. Ook vind ik het jammer dat in de aanloop naar de vaststelling van de nota het woord lobby een populair woord was bij de wethouder. Als je dit woord gebruikt in deze context en als het dan door een ambtenaar wordt gebruikt, is dat niet passend. Ik wil het liever hebben over het woord inhoud, maar ik begrijp dat lobby een belangrijke factor is geworden, ook een menselijke. Maar ik vind dat de inhoud te allen tijde het zwaarst moet wegen, in het bijzonder bij het vaststellen van de Cultuurnota. Als ik naar de verdeling van de Kunstraad kijk, kan ik stellen dat in de balans tussen lobby en inhoud de lobby kennelijk de winnaar is. Ik begrijp dat, met alle respect voor de leden van de adviescommissie; dat zijn goedgeschoolde mensen met een klassieke benadering van deze materie. Ook heb ik veel respect voor de commissie als het aankomt op oordelen met soms onvoldoende expertise over hedendaagse moderne ontwikkelingen op het gebied van popmuziek en nieuwe media.

Tot slot ben ik niet tevreden over deze inspraakprocedure. Er is slecht geluisterd en er zijn zaken verkeerd geïnterpreteerd. Dit kunt u zelf teruglezen. Daarom ben ik blij met deze inspraak, ik word nu namens het veld gehoord. Ik ben ervan overtuigd dat de raad van Groningen een wijs besluit zal nemen bij het vaststellen van de Cultuurnota en ik wens u daarmee alle wijsheid en sterkte toe. Hopende op een divers bruisend Groningen voor iedereen, wat met een beetje goede wil met dit budget gemakkelijk moet willen. Dank u wel.

De waarnemend voorzitter: Dank u wel; we zien u zo nog terug. De heer Garrit zei dat er geen collegeleden achter de tafel zitten; dat komt omdat het een hoorzitting van de raad is. De gemeenteraad heeft deze georganiseerd en er zijn dus raadsleden aanwezig. Wethouder Isha is er wel als een soort toehoorder, maar hij zit niet hier.

Voor de commissieleden is er een erratum uitgedeeld waarin een aantal kleine foutjes in de Cultuurnota wordt hersteld. Er staat ook iets anders in dat ook voor de publieke tribune en voor sommige insprekers van belang kan zijn. Dat is dat het nieuwe college heeft besloten dat de regeling Basissubsidie Amateurkunst niet zal gaan vervallen, zoals het vorige college had besloten. Misschien dat sommigen die vanavond hadden willen inspreken nu niet meer hoeven, maar dat kan in de pauze

worden bekeken. Dat laat ik zo meteen aan mijn opvolger over. Het erratum is nog niet uitgedeeld maar de kleine foutjes die daarin worden hersteld, zijn voor vanavond niet zo belangrijk.

Nu het nieuws over de amateurregeling is verwerkt, gaan we naar het blok Podiumkunsten. De eerste die ik hier mag verwelkomen, is de heer Arie Wink, de zakelijk directeur van het NNT. U hebt het woord.

Blok 1 Podiumkunsten

Insprekers: de heer Arie Wink (Noord Nederlands Toneel), mevrouw Karin Noeken (Theater De Steeg), de heer Koen Jansen (De Noorderlingen), de heer Henk Hofstra (Grand Theatre), de heer Jeroen Vos (Simplon), de heer Chris Garrit (Stichting Muziek over Groningen).

De voorzitter: Nu het nieuws over de amateurregeling is verwerkt, gaan we naar het blok Podiumkunsten. De eerste die ik hier mag verwelkomen, is de heer Arie Wink, de zakelijk directeur van het NNT. U hebt het woord.

De heer Wink (Noord Nederlands Toneel): Dank u wel; ik was er niet op voorbereid dat ik het woord mocht voeren. Dat wil zeggen: we hadden ons er niet voor aangemeld. Dat heeft een reden, want als NNT zijn we tevreden over het verhaal dat over het NNT in de Cultuurnota staat. Het is een heuglijk feit dat we van de gemeente Groningen voor het eerst subsidie krijgen als BIS-instelling. Daar hebben we uiteraard stevig voor gepleit, omdat ons theatergezelschap in Groningen als enige van de acht instellingen in de BIS geen subsidie kreeg. We zijn een van de vier grote gezelschappen, maar toch was er een teruggang. We zijn ontzettend blij: wat we zijn kwijtgeraakt bij het Rijk is bij de gemeente Groningen via een bedrag van twee ton opnieuw opgevoerd. Dat is een mooie erkenning waar we uiteraard blij mee zijn. NNT is blij met het ontvangen bedrag.

De voorzitter: Nu is het woord aan mevrouw Karin Noeken van Theater De Steeg.

Mevrouw Noeken (Theater De Steeg): We zijn een jongereneducatie-theatergroep en maken voornamelijk educatieve voorstellingen op scholen, ongeveer tweehonderd per seizoen. Dat betekent dat ongeveer 20.000 leerlingen de voorstellingen zien, in en buiten de stad Groningen. Ik sta hier niet zo blij als Arie Wink, want bij ons is besloten dat we geen geld krijgen. Ik kom in drie minuten vertellen waarom dat wel moet.

Het zou namelijk jammer zijn als wij zouden verdwijnen, ook omdat wij ongeveer de enige jongerentheatergroep zijn die op scholen speelt. De Citadel doet daar ook nog weleens een uitstapje, maar die is vooral gericht op het basisonderwijs. Wij spelen vooral op het vmbo, mbo en speciaal onderwijs. Dat is een zeer grote groep die je niet zomaar in theaters krijgt. Daarom gaan wij ernaartoe. De Kunstraad geeft in zijn advies toe dat wij een leemte vullen. En daaronder staat gelijk het advies om ons geen subsidie te geven. Ik denk dat wij een groot deel van onze voorstellingen spelen voor jongeren die niet vanzelfsprekend door hun ouders enthousiast gemaakt worden voor kunst en cultuur. Het is een kritische doelgroep die voor veel aanbieders moeilijk te bereiken is. De Steeg heeft als onderneming zijn zaakjes meer dan op orde, ook dat staat in het advies van de Kunstraad. Wij hebben samenwerking gevonden met onderwijs en maatschappelijke organisaties maar ook met cultuurondernemers zoals Club Guy&Roni, de schouwburg en in de toekomst Het Houten Huis. Ik denk dus dat wij heel goed bezig zijn. We hebben voor maar liefst 50% eigen inkomsten. We draaien niet met verlies.

Als de gemeente na acht jaar plezierige samenwerking de subsidie aan De Steeg stopzet, verliest de gemeente Groningen een belangrijke en gewaardeerde speler in het netwerk van cultuureducatie in Groningen. Daarmee verdwijnt een belangrijk aanbod op het gebied van jongerentheater en cultuureducatie in Groningen. Wij vullen straks dan geen leemte meer in het theateraanbod, en de vraag is wie dat dan wel gaat doen. Er bestaat geen andere theatergroep zoals De Steeg die dat gelijk kan overnemen. We laten juist iets achter. Dan valt een grote groep Groningse jongeren buiten de boot als het gaat om theater en educatie. Dat staat volgens mij lijnrecht tegenover de doelstelling van de gemeente Groningen. Ik had een leuke demonstratie willen doen met bordjes maar dat glijdt hiervan af. In de Cultuurnota staat heel mooi beschreven dat elke opleiding iets van cultuur in huis moet nemen. Als De Steeg wegvalt, gaat Het Houten Huis vanaf 2013 en nu nog De Citadel het

basisonderwijs bezoeken, naast misschien wat andere uitstapjes. De schouwburg en ook het NNT zullen zich ook nog richten op jongeren. Maar de heel grote moeilijke doelgroep die wij juist bespelen, zal eigenlijk geen theater meer in huis krijgen. Als we geen subsidie meer krijgen, betekent dit dat wij duurder zouden moeten worden voor scholen, terwijl scholen al bijna geen geld hebben, ook omdat het CJP minder is geworden. Dat betekent dat het voor scholen moeilijker wordt theatergroepen zoals De Steeg binnen te halen.

Ik hoop ten eerste dat u allen dit advies gaat herzien en dat De Steeg nog vier jaar door kan gaan met heel goed werk. Dank u wel.

De waarnemend voorzitter geeft het voorzitterschap over aan de voorzitter, dhr. Spakman.

De voorzitter de heer Spakman: Ik bied mijn excuses aan voor mijn te late komst, ik had de afspraak verkeerd in mijn agenda staan. We gaan door met de heer Koen Jansen van De Noorderlingen.

De heer Jansen (De Noorderlingen): Waarde raad, waarde collega's. De Noorderlingen is blij met de voorgenomen steun van de provincie en de gemeente en met de waarde die zij daarmee uitdrukken wat betreft talentontwikkeling in deze regio. Helaas is het wel zo dat wij de komende jaren in afgeslankte vorm verder moeten. De rijksoverheid trok haar steun in en ook de gemeente stelt een fikse korting voor. Dat gaat ons niet in de koude kleren zitten. Het betekent dat wij onszelf op dit moment opnieuw moeten uitvinden en dat wij onder andere onze huisvesting aan de Moesstraat, die peperduur is zoals u allen weet, moeten verlaten. Wat mij echter sterkt in de overtuiging dat een uniek instituut als De Noorderlingen voor Groningen als City of Talent behouden moet blijven, is dat ons kapitaal ten eerste wordt gevormd door de talentvolle jongeren waarmee wij dagelijks mogen werken. En daarover wil ik geen twijfel laten bestaan. De landelijke toneelscholen zien De Noorderlingen al 25 jaar als hofleverancier en de constante export van theatertalent uit deze regio heeft ertoe geleid dat oud-Noorderlingen momenteel gezichtsbepalend zijn voor het theaterland in Nederland. Om er maar weer eens een paar te noemen: Halina Reijn, Dragan Bakema, Marcel Hensema, Daan Schuurmans, Egbert Jan Weeber, Anniek Pheifer, allemaal ooit begonnen bij De Noorderlingen. Daar mag een stad als Groningen heel erg trots op zijn. Je zou bijna kunnen denken dat de combinatie van tot aan de knieën in de klei en de weidse uitzichten over het Groningse landschap en de Waddenzee een perfect recept is voor het creëren van rasacteurs.

Bij gebrek aan een hbo-opleiding op het gebied van toneel en theater boven de lijn Amsterdam-Arnhem zou ik er toch voor willen pleiten ons hard te maken voor een kwalitatieve vooropleiding in deze regio. Ik wil mij daar in ieder geval hard voor maken, zodat wij ook in de toekomst kunnen blijven genieten van Gronings toptalent in het landelijke film- en theatercircuit.

De voorzitter: We zitten nog steeds in het blok Podiumkunsten en ik zou graag Henk Hofstra van Grand Theatre willen vragen de volgende spreekbeurt voor zijn rekening te nemen.

De heer Hofstra (Grand Theatre): Voorzitter, leden van de raad, met de Cultuurnota "Cultuurstad Groningen. Tegen de stroom in" levert het college een huzarenstukje. Terwijl overal sprake is van bezuinigingen blijft Groningen stevig investeren in het mooiste wat Groningen te bieden heeft, een rijk en geschakeerd cultuuraanbod, ook nu andere overheden hun steun intrekken of weigeren over de brug te komen. Complimenten daarvoor.

Hoe staat het Grand er nu voor? Ruim zeven ton aan rijkssubsidie missen is meer dan een tegenvaller. Het was bijna de genadeklap. En niet omdat we niet presteerden maar eenvoudigweg omdat het Rijk de subsidie categorie schrapt. Maar we bestaan niet ruim dertig jaar om ons nu bij deze tegenslag gewonnen te geven. Er is en blijft een taak voor het Grand. Een taak om baanbrekende podiumkunsten te laten zien voor meer toeschouwers en voor een groeiend publiek, met nieuwe makers die we waar nodig een steun in de rug zullen geven. Talentontwikkeling blijft nodig in een stad waar zo veel jong talent samengebald is. Maar talentontwikkeling is iets wat je als stad samen doet, daarom werken we de komende jaren van harte samen met de partners in de stad: met de Oosterpoort en de Stadsschouwburg, met Noorderzon, met NNT, met Guy&Roni, met Jonge Harten, met De Noorderlingen, en met Het Houten Huis en met onze burens in het Groninger Forum. We werken samen op een transparante manier waarbij onderlinge diensten gewoon verrekend worden.

Het Grand Theatre is in toenemende mate een druk bezocht podium met een spannende programmering en met een herkenbaar profiel. En op de Grote Markt werpt het Grand een dam op tegen de stroom van bier en mayonaise die vanuit de Poelestraat het hart van de stad langzaam verstikt.

Als culturele ondernemers zoeken we naar mogelijkheden om ons publiek optimaal te bedienen. Dat doen we met een vergroting van de benedenzaal naar een middenzaal van 230 zitplaatsen, met een theater dat vaker open is en waarvoor de kaarten gemakkelijk via de Oosterpoort en de Stadsschouwburg zijn te kopen en met een programmering die de sluiting van het Kruithuis voor het Groninger publiek volledig in kwaliteit en in kwantiteit zal compenseren.

Zoals gezegd, wij zoeken naar samenwerking. Met Noorderzon op een heel intensieve manier, waarbij verdergaande samenwerking de komende maanden serieus verder wordt onderzocht. Want sterke bondgenoten dragen sterker bij aan de culturele kwaliteit van Groningen.

De afgelopen maanden stonden voor ons in het teken van een nieuwe toekomst. Maar het betekent ook het afscheid nemen van heel veel medewerkers; we hebben bijna de helft van onze mensen moeten ontslaan. Dat is verschrikkelijk, maar we hebben in die periode ook gemerkt hoeveel iedereen houdt van het theater aan de Grote Markt. We hebben overal steun en hulp gevonden. En: er ligt een levensvatbaar plan. Het is nog een couveusekindje; we hebben alle middelen hard nodig. Maar een autonoom Grand Theatre met zijn partners is een aanjager van culturele activiteiten, een laboratorium voor spannend theater. De stad en het Grand hebben elkaar nodig. Grote dank aan wethouder Schroor voor het luisteren naar onze opmerkingen de afgelopen maanden en het bieden van mogelijkheden en van de middelen die maken dat we nu met deze nota verder onze bijdrage aan cultuurstad Groningen kunnen blijven leveren. Stemt u voor de nota, dan stemt u voor het Grand. Dank u wel.

De voorzitter: Dan gaan we nu naar het Boterdiep, Simplon. Zij willen ons een filmpje laten zien.

Simplon toont een filmpje waarin verschillende groepen en individuen laten zien hoe belangrijk Simplon voor hen is.

Na afloop van het filmpje klinkt luid applaus van de publieke tribune.

De voorzitter: Dit is niet mis te verstaan. Ik geef het woord aan Jeroen Vos van Simplon die nog iets wil toevoegen.

De heer Vos (Simplon): Jongens, ik vind het geweldig dat jullie hier allemaal op de publieke tribune aanwezig zijn.

Ik zeg: ga met Simplon tegen de stroom in. Wat u zag op de video zijn nationale en internationale acts die gewoon uit Groningen komen, popstad nummer 2. Groningen is hiermee landelijk bekend geworden en u zag ze op de video, talentontwikkeling pur sang. De droom voor kids uit Lewenborg en Beijum is voor iedereen bereikbaar. Dromen van Times Square zoals Dope D.O.D. net liet zien, dromen van hoe onze Alex Kraantje Pappie bij De Wereld Draait Door Matthijs loopt te dissen, Noisia in de stadions. Internationaal, kijk ook even naar de programmering van City of Talent. Ze laten jongeren zien wat kan en wat mogelijk is als je hard werkt. En u hoorde hen over Simplon.

We hebben een half jaar ervaring met dit proces rond de Cultuurnota, en hoe afschuiven paradoxaal werkt op wat je wilt. In de mail die u een paar dagen geleden hebt gekregen, staat het een en ander beschreven; ik kom er hier niet op terug.

Simplon ziet de kans, ziet de mogelijkheden, en, geachte leden van de raad, geef ons dan ook de opdracht om een integrale visie op ons hele pand te ontwikkelen. Maak het Boterdiep en Simplon echt het hart van het Ebbingekwartier, maak met Simplon de vlucht vooruit. Laat ons met OCSW, SOZAWE, ROEZ en natuurlijk alle betrokken partners de visie voor dit creatieve deel van de stad uitwerken en zorg dat wij dat stevig kunnen. Dat is een oplossing, de andere is natuurlijk het schrappen van de korting. Maar uiteindelijk willen we verder, inhoudelijk meer en beter, uiteindelijk misschien zelfs wel goedkoper. De vorige wethouder van Cultuur was enthousiast hierover. Drie weken geleden spraken we hem en hij zei: Dit is de bedoeling van 'tegen de stroom in'. Dit is wat hij bedoelde met creativiteit en ambitie, en dit willen wij waarmaken.

Gemeenteraad, houdt de druk erop bij de gemeentelijke diensten. Wij hebben plannen en ambitie genoeg; ze liggen al sinds begin juni bij OCSW. Gemeenteraad, ga werkelijk tegen de stroom in.

De voorzitter: Dan gaan we naar de laatste spreker van het blok Podiumkunsten, hij spreekt namens de Stichting Muziek over Groningen. Het woord is voor de tweede keer aan de heer Chris Garrit.

De heer Garrit (Stichting Muziek over Groningen): Beste raadsleden, ik wil namens de Stichting Muziek over Groningen en haar 250 leden wat zeggen.

Ik ben artistiek leider en dagelijks aanspreekpunt. Voor uw beeld, wij organiseren evenementen als het Gideon Music Festival, Groningsch Peil, Grunn City Music Festival. En we doen losse producties in de wijken zoals deze zomer het succesvolle Bernoulli Festival en vorig jaar voor de gemeente de productie van het afscheidsspektakel Ode aan de Oostwand. In totaal heeft de Stichting afgelopen jaren veertien festivals georganiseerd, alle gerealiseerd met succes, met inhoud en met soms wat landelijke aandacht.

Wij werken vanuit de onderkant van de kunsten, wij werken vanuit de kunstmakers. In ons geval is dat de popmuziek met de daarbij behorende talentontwikkeling. Ook ten tijde dat er geen popkoepel te bekennen was, organiseerden wij evenementen voor en door en met behulp van nieuw talent. En nog steeds doen wij dat, met veel inzet en plezier, maar helaas is het water ons naar de lippen gestegen. Na zes jaar incidenteel werken is voor ons de koek op. Het is voor ons geen doen meer om steeds in onzekerheid te werken.

Enkele jaren geleden bent u met een popvisie gekomen. In eerste instantie waren wij erg verheugd hierover. Ik heb er samen met andere leden van SMOG aan meegewerkt, samen met velen uit het gehele muziekveld. In beginsel met veel enthousiasme, maar ik ben geïndigd met een desillusie. Onze plek in het bestel van de popmuziek werd door externe specialisten onderschreven. In de eerste versie van deze popvisie werd onze Stichting uitgebreid genoemd. Bij latere versies van de popvisie wisten medewerkers van de afdeling Cultuur/OCSW ons keurig uit de teksten te deleten en in te ruilen voor vage, onjuiste aannames. Volgens die versie was ik bijvoorbeeld een barman; ik heb nog nooit achter een bar gestaan. Bij de vaststelling van de visie werd onze stichting ondanks hevige protesten van onze kant onjuist beschreven. Essentiële kenmerken van onze organisatie zijn toen niet beschreven en alles wat er beschreven is, is op een onjuiste en negatieve manier uitgelegd. Ik praat over alle beleidsstukken vanuit de afdeling Cultuur van de afgelopen jaren over SMOG. Ik neem dit de dienst dan ook erg kwalijk en ik vind het zeer spijtig dat de raad door deze stukken onjuist is geïnformeerd. Nu mogen wij het zelf uitzoeken. Als het aan de wethouder ligt, moeten we de komende vier jaar incidenteel blijven aanvragen, iets wat voor ons moeilijk te realiseren is. Na al die jaren kun je eigenlijk niet meer spreken van incidenteel. Dat betekent dat je als nieuwe cultuurinstelling uiteindelijk tien jaar incidenteel moet aanvragen om weer in aanmerking te kunnen komen voor structurele bijdragen. Ik vind het jammer en moeilijk te accepteren dat een instelling die projecten doet met moeilijk bereikbare groepen in wijken en zo succesvol integratie van verschillende leefwerelden bewerkstelligt op deze wijze wordt behandeld.

Ik hoop dat de gemeenteraad hier ook oog voor heeft en de stichting op haar waarde in de stad wil beoordelen. Wij zijn er helemaal klaar voor ons te professionaliseren, dat laatste zetje in de goede richting ligt nu helemaal in de handen van de gemeenteraad. Ik ben van mening dat de stichting na al deze jaren hard werken en trouwe dienst deze plek inmiddels verdiend zou moeten hebben in deze mooie stad. Dank u wel.

De voorzitter: Nu krijgen de raadsleden de gelegenheid vragen te stellen aan de mensen die hebben ingesproken.

De heer Van Rooij (Student&Stad): Vraag aan De Steeg: kunt u iets vertellen over de educatieve waarde van uw programma's, vooral die voor de scholen?

Mevrouw Noeken (Theater De Steeg): Ze hebben educatieve waarde omdat we maatschappelijke kwesties aan de orde stellen die zich op scholen afspelen zoals pesten, geweld en – wat scholen nu heel belangrijk vinden – veiligheid. Daarmee maken wij voorstellingen om de leerlingen een keer uit de boekjes te halen, ze eigenlijk te laten denken, en inzichtelijk te maken wat het probleem is en dat ze zelf erover na kunnen denken wat zij ervan vinden.

De heer De Rook (D66): Een vraag aan iedereen: waar bent u straks mee geholpen? Wat kunnen wij voor u doen? Ik heb het dan niet alleen over het geld, dat laatste hoor ik natuurlijk ook graag als dat het probleem is. Maar ook daar buitenom; de gemeente is niet alleen subsidieverstrekker. De gemeente werkt op verschillende manieren samen met culturele instellingen. Wat zou de gemeente in uw optiek kunnen doen om u straks te helpen?

De heer Vos (Simplon): Even los van het geld, als je kijkt naar het pand en naar de activiteiten die in het hele pand plaatsvinden, is het wat Simplon en haar partners betreft van groot belang om te bekijken of daar een integrale visie op kan worden gemaakt. Dus kijken of voor dat geheel een soort pand voor de jongeren kan worden gemaakt, ik geef het maar een naam, en hoe dat jongerencultuur kan worden, en hoe je dat vervolgens inbedt in het Ebbingekwartier, de creatieve stadszone van Groningen.

Mevrouw Noeken (Theater De Steeg): Misschien heb ik een tip. Ik hoor dat de gemeente wel eens iets aan jongeren wil vertellen en dat dit niet altijd lukt omdat jongeren niet altijd de interesse tonen die de gemeente wil. Ik heb als tip om daar een voorstelling over te maken en daarvoor De Steeg in dienst te nemen. Dat is al eens gebeurd, dus gemeente, kom vooral langs.

De heer Wink (Noord Nederlands Toneel): Ik preek niet voor eigen parochie; wij zijn gehuisvest in de machinefabriek en die ziet er geweldig uit. Sinds de tijd dat ik echt actief ben in de culturele sector zie ik dat de huisvesting voor vele een probleem is. Guy&Roni, ons enige dansgezelschap, zit in een kraakpand. Het cultuurverzamelgebouw Akkerstraat, een tijdlang veelbelovend maar gaandeweg toch ongeschikt voor die functie, en de partijen die er nog in zitten, moeten veel geld betalen voor een slechte ruimte. Ik vind dat de gemeente Groningen zich de taak van het zorgen voor de huisvesting voor culturele gezelschappen ter harte moet nemen. De gemeente is namelijk de enige die het 'overall' zou kunnen doen en ik weet dat vele daar zorgen over hebben.

De heer Hofstra (Grand Theatre): Ik las berichten dat het nieuwe college voorbereidingen gaat treffen om de theaters in deze stad te privatiseren. Dat is prima, maar dat vergt wel een heel nauwkeurige afstemming over hoe je dan zorgt voor een goed theaterklimaat in de stad met een goede samenwerking tussen de verschillende partners. Als daar stappen worden gezet, zou ik willen vragen om uiterste zorgvuldigheid te betrachten op dat punt.

De heer Verhoef (ChristenUnie): Ik dank u voor uw bijdragen; enkelen hebben de Kunstraad al genoemd. U hebt de afgelopen tijd intensief met de Kunstraad samengewerkt om tot dit resultaat te komen. Ik ben benieuwd of u indrukken of aandachtspunten aan ons wilt meegeven over de samenwerking met de Kunstraad.

De voorzitter: Ik begrijp dat deze vraag aan iedereen is gericht.

De heer Hofstra (Grand Theatre): Ik denk dat het woord samenwerking een beetje ongelukkig is gekozen. De Kunstraad is een beoordelend orgaan. Een subsidieverzoek wordt bij de gemeente ingediend en die legt het bij de Kunstraad neer om er een advies over te laten formuleren. Samenwerking is dus niet helemaal het goede woord. Overigens vind ik wel dat de Kunstraad buitengewoon goed werk levert, ook al zijn er altijd dingen waar je het niet mee eens bent.

De heer Garrit (Stichting Muziek over Groningen): Ik ben het daar wel mee eens, de Kunstraad levert goed werk, maar toch moet ik daar een kanttekening bij plaatsen. Ik ben van mening dat als het gaat over popmuziek en nieuwe media de adviescommissie van de Kunstraad niet genoeg onderlegd is om daar goed over te oordelen. We zijn daar zelf weer tegenaan gelopen, vanuit de popmuziek is daar niemand te bekennen die vanuit zijn achtergrond er iets van weet. Ik adviseer die adviescommissie wat breder op te zetten.

De heer Vos (voorzitter bestuur Simplon): Wat samenwerking met de Kunstraad betreft, zal het u niet verbazen dat ik bereid ben een paar leesbrillen te verstrekken aan de Kunstraad. Ik heb jullie

gemaald dat dit te maken heeft met een verkeerde interpretatie van cijfers die wij hebben aangeleverd. In de notitie staat onze eigen verdien capaciteit drie keer op 60% en zij adviseren 21%, en op basis daarvan trekken zij de conclusies. Als u het heeft over samenwerking, zou ik zeggen: Kunstraad, verifieer even of u het goed gelezen heeft. Maar dat klinkt een beetje flauw en gemeen. Het is natuurlijk wel zo dat op het moment dat je constateert dat er fouten zijn gemaakt, en dat hebben wij u getoond, het op zijn minst chique zou zijn om je eigen fouten te herstellen.

De heer Bolhuis (Stadspartij): Ik heb nog niet iets gehoord over wat ik maar branchevervuiling noem. Oosterpoort Cultuurcentrum, je ziet dat ze steeds meer dingen naar zich toetrekken op popgebied die normaliter in Vera of in Simplon kunnen spelen. Vinden jullie dat op dit moment niet een groot gevaar? Dus dat een gesubsidieerde instelling, een cultuurcentrum, dit soort dingen doet? Wat zijn op lange termijn daarvan de resultaten?

De heer Vos (Simplon): Ik reageer graag op deze vraag. Ik noem het geen branchevervuiling. Ik reageer vanuit Simplon maar hetzelfde zal voor Vera gelden: ik vind het fantastisch als bands daar optreden, ze worden groter waardoor ze in de Oosterpoort staan. Dat is de reden waarom wij geld krijgen. Of heb ik de vraag verkeerd begrepen?

De heer Bolhuis (Stadspartij): Ik zal mijn vraag verduidelijken. Er zijn bands die in de Grote Zaal of in de Kleine Zaal spelen. Ik denk dat er straks een soort tendens ontstaat dat de bands in de foyer gaan optreden; dat zijn dus kleinere dingen die ook heel goed in Vera en Simplon kunnen. Ik doel vooral op dit laatste, niet op de bands die in de Grote of Kleine Zaal optreden.

De voorzitter: De vraag is dan of dit bezwaarlijk is of een gevaar is.

De heer Vos (Simplon): Ik heb niet het idee dat dit als bezwaarlijk moet worden aangemerkt. Ik kan me wel goed voorstellen dat als die tendens die u beschrijft, en wij zien die natuurlijk ook wel, zich voortzet, wij dan de samenwerking met de Oosterpoort zullen moeten intensiveren om te kijken wat verstandig en wat handig is.

De heer Hofstra (Grand Theatre): Als ik daar wat op mag aanvullen: wij hebben afgelopen maanden intensief gesprekken gevoerd met de Stadsschouwburg en de Oosterpoort over het overnemen van delen van de programmering. Daarbij hebben wij ook indringend gesproken over dit soort kleine popprogramma's, wij zouden die graag willen hebben. Het probleem dat wij echter hebben, is dat het vaak dingen zijn die op een losse datum binnenkomen. Vaak hebben we dan al een toneelvoorstelling staan. We kunnen niet in de benedenzaal een popconcert hebben en boven een theatervoorstelling. Maar op zich is het heel goed dat het wel gebeurt en dat de dingen niet aan de stad voorbijgaan.

De heer Kelder (PvdD): Ik heb een vraag aan de heer Vos van Simplon. U zegt dat Simplon een integrale visie wil hebben voor het gehele pand en dat Simplon de ontwikkelingen in het Ebbingekwartier vorm kan gaan geven. Daarna zei u dat het vooral betrekking had op de jongeren; Simplon wil de plek voor jongeren worden in het Ebbingekwartier. Hebt u eraan gedacht om daarbij samen te werken met Het Paleis, dat vlakbij Simplon zit? In het bestuur zit iemand die ook in Het Paleis actief is. Dat is dan niet per se voor de jongeren, maar het is eigenlijk een instituut dat het Ebbingekwartier als een soort culturele haven beschouwt en er allerlei dingen wil organiseren.

De heer Vos (Simplon): In eerste instantie zijn wij als Simplon een jongerenpoppodium. Je ziet dat bij jongerencultuur tal van andere activiteiten horen waarvan wij denken dat je die prima in het grote pand, de oude regenjassenfabriek, zou kunnen huisvesten en daarin zou kunnen integreren. Als je kijkt naar Het Paleis zie je dat daar ook initiatieven plaatsvinden waarvan we op voorhand al zeggen dat we graag elkaar daarbij willen en mogelijk kunnen versterken. Ik kan daar nu niet een heel concrete invulling voor geven. Daarom vragen wij aan de gemeenteraad tijd en ruimte en samenwerking met de gemeentelijke diensten die erover gaan.

De heer Van Rooij (Student&Stad): Ik heb twee vragen aan Simplon. Ziet u in de door u gewenste integrale visie voor het Ebbingekwartier ook een plek voor het jongerenhotel Simplon? Wilt u dat daarin meenemen? Uit het filmpje krijg ik de indruk dat als die kortingen door zouden gaan, de talentontwikkeling het eerste kind van de rekening zou zijn. De gearriveerde artiesten zouden blijven bestaan. Klopt dat beeld?

De heer Vos (Simplon): Ik geef eerst antwoord op de eerste vraag. Je zou rustig kunnen zeggen dat het jongerenhotel er natuurlijk bij hoort, maar dan is eerst een gesprek met het jongerenhotel nodig. Het zou wat aanmatigend zijn om dat hier zo te stellen. Als je kijkt naar wat er op het terrein van Simplon gebeurt, vinden er eveneens activiteiten van het jongerenhotel plaats. Ik kan me heel goed voorstellen dat activiteiten van het jongerenhotel integraal bij Simplon plaats zullen vinden. Maar ik kan me ook voorstellen dat er een nauw samenwerkingsverband ontstaat waardoor op zomerdagen het een en ander kan worden georganiseerd. De gedachte is om één geheel te maken van activiteiten die te maken hebben met jongerencultuur; geef ons de mogelijkheid om dat met kracht te ontwikkelen. De tweede vraag over talentontwikkeling binnen Simplon: dit is een ongelooflijk belangrijk aspect in de ketenbenadering van popmuziek. Wij hebben in de video laten zien wat het heeft voortgebracht; wij zullen nooit zeggen dat het Simplon-bands zijn. Het is voor die bands erg hard werken om op de plek te komen waarop ze nu zitten. In de video zeggen ze in hun eigen woorden dat Simplon daar erg belangrijk bij is geweest. Als Simplon dat wil voortzetten, is er bij de activiteiten een goede mix nodig van dingen die geld kosten en van dingen die renderen. Onze eigen verdien capaciteit is 60%, dat komt uiteraard ergens vandaan. Als daar een element uit wordt gehaald, zou het best goedkoper kunnen. Het element dat eruit wordt gehaald, is het element dat geld kost, en laat dat nou net talentontwikkeling zijn. En laat dat nou net de beginnende bands zijn die wat ons betreft een plek binnen Simplon verdienen en, naar ik mag aannemen, de afgelopen jaren ook wat u betreft. Dus als je 75.000 euro kort, kan worden uitgerekend wat aan omzet en activiteiten nodig is om als het goed rendeert het weer gelijk te trekken. Dan zijn de conclusies duidelijk.

De voorzitter: Het klinkt als een soort bevestiging van wat de heer Van Rooij al suggereerde.

Mevrouw Enting (PvdA): Ik heb een vraag voor mevrouw Noeken: U noemde onder andere de samenwerking met onderwijs en maatschappelijke organisaties. Kunt u een voorbeeld geven van hoe u dat doet?

Mevrouw Noeken (Theater De Steeg): Wij proberen altijd als De Steeg ook ondernemer te zijn. Er zijn veel maatschappelijke organisaties die jongeren bereiken. We zijn op dit moment bezig met Het Toevluchtsoord. Zij willen graag jongeren bereiken en hebben contact gezocht met De Steeg. In Winsum was er de groep Joodse Erfenis die bang was dat het hele gebeuren van de Tweede Wereldoorlog aan jongeren voorbij zou gaan. Deze groep heeft De Steeg gevraagd er een voorstelling over te maken, om ervoor te zorgen dat wat toen is gebeurd, wordt verteld. Op die manier komen maatschappelijke organisaties naar ons toe.

Mevrouw Postma (GroenLinks): Ik heb een vraag voor de heer Garrit. Hij zei dat voor zijn stichting het moment is aangebroken om de overstap te maken van incidentele naar structurele subsidie. Kunt u uitleggen waarom dat op dit moment zo is? Waarom kunt u niet meer incidenteel werken?

De heer Garrit (Stichting Muziek over Groningen): Het klopt dat wij niet meer incidenteel kunnen werken. We willen heel graag van alles organiseren maar we hebben geen zekerheid, we lopen in Groningen bijvoorbeeld tegen de Kunstraad aan die simpelweg maar één project per jaar ondersteunt. Wij zouden er wel zes willen organiseren, maar nu moeten we dus kiezen voor één project. Daar komt bij dat de maximale subsidie dan 15.000 euro bedraagt. Bij het Gideon Festival hadden we al 23.000 euro nodig om alleen al aan de vergunningvoorwaarden te voldoen. Het lijkt veel geld, maar het gaat op aan de regels. Bij subsidie van de Kunstraad is altijd sprake van een nabetaling en die krijg je pas als de cijfers correct zijn ingeleverd. Dat vind ik heel normaal, maar er gaat een paar manden overheen voordat het geld is ontvangen. Dan staat de deurwaarder voor de deur. Het is heel erg lastig. Het lukt allemaal wel, maar het blijft een wespennest waarin we ons begeven. We hebben het nu zes

jaar volgehouden maar u kunt zich voorstellen dat het water ons nu naar de lippen stijgt. Het is erg lastig om alles te bolwerken.

De heer Blom (VVD): Ik heb een vraag aan mevrouw Noeken van De Steeg. Klopt het dat de provincie anders met de subsidierelatie omgaat dan de gemeente? Wat zijn daarbij de overwegingen?

Mevrouw Noeken (Theater De Steeg): De Kunstraad had richting provincie het advies gegeven ons geen subsidie meer te geven. De provincie was het daar niet mee eens omdat het werk van De Steeg dan niet meer in de provincie zou plaatsvinden. De provincie heeft dus besloten ons subsidie te verlenen.

De heer Bolle (CDA): Ik heb een vraag voor mevrouw Noeken. Ik ben bij de voorstelling over Winsum geweest, die overigens erg leuk was. Wat ik moeilijk te duiden vind, is of het nu gaat om cultuur met een educatieve kant of om educatie middels cultuur.

Mevrouw Noeken (Theater De Steeg): Ik denk dat het eerste juist is. Het gaat vaak om de eerste mogelijkheid en de eerste aanraking van jongeren met theater. Vaak is dat De Steeg, of jongeren zijn naar De Citadel geweest. Ik vind het belangrijk dat de vorm theater goed op niveau wordt neergezet. Ik probeer dat altijd goed te combineren; tot nu toe lijkt me dat gelukt.

De voorzitter: Ik sluit hiermee het blok Podiumkunsten af. We gaan over naar het blok Beeldende kunst en overige instellingen. Ik verzoek alvast de heer Blühm om klaar te gaan staan.

Blok 2 Beeldende kunst en overige instellingen.

Insprekers: de heer Andreas Blühm (Groninger Museum), mevrouw Joke Vos (Kunstruimte 09), mevrouw Rosa Veldman (Usva), de heer Erik van Dort (Stichting Vertellus), mevrouw Elze Jansen (Stichting 4 Mei Project Groningen).

De voorzitter: Als eerste geef ik het woord aan de heer Andreas Blühm.

De heer Blühm (Groninger Museum): Ik maak een beetje misbruik van de situatie. Ik wil mijzelf graag voorstellen en de hele procedure leren kennen; het is allemaal erg nieuw voor mij. 'Tegen de stroom in' is een erg fijn motto; ik heb het gevoel, voor zover ik dat kan beoordelen, dat de Cultuurnota dat waarmaakt. In de Cultuurnota staan enkele punten over het Groninger Museum, vooral dat wij gezien de recente crisis een nieuw beleidsplan moeten maken. Dat beleidsplan gaan we maken en leggen we in januari 2013 aan de gemeente voor. De crisis was heftig; er zijn mensen ontslagen. De collega's zijn er een beetje door getraumatiseerd. Ik heb wel een situatie aangetroffen die stabiel is, zij het op een lager niveau. Wij proberen het ambitieniveau te handhaven. Veel dank aan de gemeente dat de situatie door de financiële injectie zo is gemaakt dat die stabiel is. Wij allen zijn ons van de verantwoordelijkheid bewust. Dat betekent dat we in de toekomst zeer voorzichtig met de begroting omgaan.

Het ambitieniveau wordt inhoudelijk gehandhaafd. Qua tempo en het aantal activiteiten zullen wij waarschijnlijk wat minder snel moeten draaien; de mensen die nu weg zijn, deden niet niks. In de Cultuurnota staan enkele kritische opmerkingen over de binding van het museum met de stad en over onze rol bij het presenteren en bewaren van het erfgoed. Dat klopt allemaal, en ik kan beloven dat er in het volgende beleidsplan het een en ander over zal worden opgeschreven.

De voorzitter: Ik geef nu het woord aan mevrouw Joke Vos van Kunstruimte 09.

Mevrouw Vos (Kunstruimte 09): Geachte aanwezigen, raadsleden en wethouder. Over de artistieke inhoudelijke waarde van K09 bestaat geen discussie, evenmin als over de mate waarin zij onderscheidend is binnen het aanbod; dat schrijven ambtenaren van de gemeente. Dat klopt. Juist vanwege de kwaliteit en het niet op commercie gerichte karakter is het mogelijk landelijk en zelfs internationaal bekende kunstenaars naar Groningen te halen voor presentaties en producties van vaak museale kwaliteit. Het belang daarvan voor de Groninger kunstwereld kunnen we niet genoeg

onderstrepen. Het is dan ook geen wonder dat K09 veel bezoek krijgt van bijvoorbeeld studenten Minerva, KCM-studenten en cursisten van het Kunstencentrum. Menige stad zou zich de handen dichtknijpen met een burgerinitiatief als K09.

Volgens de cultuurambtenaren zou het gaan om aanvullende zaken als talentontwikkeling, ondernemerschap, educatie en bereik. K09 heeft vanaf haar oprichting in 2004 altijd ook jonge en beginnende kunstenaars uit Groningen opgenomen in haar presentaties. Het wegvallen van K09 in de Groningse infrastructuur beeldende kunst betekent dat voor een grote groep academieverlaters in Groningen geen plek is voor ontwikkeling en het opbouwen van de nodige netwerken. Bovendien heeft K09 een talentontwikkelingsplan in samenwerking met Sign en Minerva dat, in tegenstelling tot wat de cultuurambtenaren schrijven, volgens de Kunstraad goed is onderbouwd.

Wat betreft educatie sluit K09 zich aan bij een stadsbreed educatieplan. Graag zelfs, want K09 is juist opgericht om te laten zien dat zogenaamde moeilijke kunst in K09 helemaal niet zo moeilijk is. De beleving van kleur, licht, ruimte, materiaal in concrete en illusionistische uitingen vormt de basis van de beeldende kunst en de basis van het programma van K09. Kort gezegd: het gaat om de abstracte kunst.

Er is vaak verbazingwekkend werk te zien dat gaat over de wijze waarop we waarnemen en de rol die onze ogen en hersenen daarin spelen. Dit alles vormt een bron aan educatief materiaal, vastgelegd in bijvoorbeeld informatieve boeken die K09 uitbrengt en gratis brochures bij elke presentatie of productie. Wat stelt een educatief plan voor zonder deze kunst?

Met betrekking tot bereik spreekt de Kunstraad over onvoldoende aanknopingspunten om dit te vergroten. Eén aanknopingspunt heeft K09 inmiddels al laten zien, in de vorm van een door haar geïnitieerde en mede door haar georganiseerde manifestatie op 15 september jl. Een manifestatie met de bedoeling publieksbereik en zichtbaarheid van de beeldende kunst te vergroten, een manifestatie die bovendien een structureel karakter zou krijgen. Dit initiatief werd door dezelfde Kunstraad enthousiast begroet en financieel gesteund. En K09 zou een beperkte achterban of een beperkt draagvlak hebben. Deze achterban heeft in de inspraakprocedure van zich laten horen in de vorm van een ingediende petitie en een selectie van veertig brieven en mails. Vertegenwoordigers en medewerkers van universiteit en kunstvakopleidingen, curatoren en kunsthistorici, kunstenaars en bezoekers verwoordden een scala aan argumenten over het belang en de betekenis van K09 voor Groningen en daarbuiten. Dit alles is slechts ter kennisgeving aangenomen en heeft in de inspraak verder geen enkele rol gespeeld.

K09 zal ermee stoppen als de plannen doorgaan zoals voorgesteld. Betekent het verdwijnen van K09 uit Groningen dan dat de gemeente haar ambities beter waar kan maken? Nee. Het verdwijnen van K09 zal leiden tot een verschraling van aanbod en diversiteit en kwalitatief goede beeldende kunst in Groningen. Het zal leiden tot een verschraling aan educatieve potentie vanwege het onderscheidende karakter van K09. Het zal leiden tot een verschraling aan talentontwikkelingsmogelijkheden voor een grote groep afgestudeerden van Minerva. Ik kan in deze drie minuten niet alles zeggen en nodig u van harte uit voor een bezoek aan K09 en een persoonlijk gesprek.

De voorzitter: Ik geef het woord aan Rosa Veldman van Usva

Mevrouw Veldman (Usva): Goedenavond allemaal, ik ben student Kunst, Cultuur en Media en voorzitter van het dagelijks bestuur van Usva. Ik wil jullie vertellen waarom Usva erg belangrijk is. Usva is een steeds belangrijkere schakel tussen studenten en professionele culturele instanties in Groningen, en wil deze rol steeds verder uitbreiden. Usva ziet dat er veel aandacht wordt besteed aan cultuurparticipatie op scholen, maar dat er een gat valt als het gaat om het actief stimuleren van cultuurparticipatie door jongeren en jongvolwassenen boven de achttien jaar. Het creëren van betrokkenheid binnen deze leeftijdscategorie bij kunst en cultuur vinden we erg belangrijk. Usva werkt samen met professionele culturele partijen in de stad om zo meer studenten en jongvolwassenen kennis te laten maken met deze culturele partijen. Onze belangrijkste doelgroep hierbij is studenten. Usva vervult deze rol omdat zij ervan overtuigd is dat cultuurparticipatie bijdraagt aan een brede academische vorming van studenten. Maar niet alleen de vorming van de individuele student is van belang. We zijn van mening dat het ook voor de stad Groningen een gemiste kans zou zijn om de cultuurparticipatie door studenten links te laten liggen. Het actief betrekken van studenten bij het culturele leven van Groningen zorgt ervoor dat hun band met Groningen versterkt wordt. Studenten

begeven zich dan buiten de gebruikelijke studentenkringen. Ze worden deel van de stad Groningen en niet alleen van de studentengemeenschap. Hierdoor wordt de kans groter dat studenten na het afronden van hun studie langer in Groningen zullen blijven wonen, wat een positief resultaat heeft voor de hoeveelheid hoger opgeleiden in Groningen. Groningen wordt dan meer en meer een City of Talent. Het budget dat de Usva van de universiteit krijgt, is in de eerste plaats bestemd voor het aanbieden van activiteiten voor en door studenten. Dit budget wordt besteed aan het aanbieden van cursussen, faciliteiten en subsidies voor studentengroepen. Maar Usva staat open voor iedereen, student of stadje. Dit geldt voor de vele cursussen die Usva aanbiedt, bezoek aan het theater en vrijwilligersbanen. In de praktijk is het publiek dat bij Usva komt, samengesteld uit een combinatie van studenten en stadjes. Usva is van mening dat zij hiermee voldoet aan de eisen en wensen van de gemeente en de Kunstraad door activiteiten en voorzieningen aan studenten en stadjes aan te bieden. Daarnaast biedt zij de professionele culturele partijen in de stad ondersteuning door studenten en jongvolwassenen te interesseren voor het culturele en kunstzinnige leven in de stad. De cultuureducatie van studenten is niet alleen de verantwoordelijkheid van de universiteit maar ook van de gemeente. Studenten zijn net als stadjes inwoners van de stad Groningen en dragen bij aan de rijkdommen van deze prachtige stad. Wel vraagt deze groep een soms net wat andere benadering dan de andere doelgroepen in de stad. Hiervoor wil Usva haar kennis en expertise aanbieden aan de collega's. Usva kan dit al realiseren met een relatief kleine bijdrage. Wij vragen u alsnog ons deze ruimte te geven om te investeren in de relatie met culturele organisaties in de stad. Dank u wel.

De voorzitter: En dan is nu het woord aan de heer Erik van Dort van Stichting Vertellus.

De heer Van Dort (Stichting Vertellus): Ik heb het mooiste beroep dat er bestaat: ik ben verhalenverteller, en ik reis stad en land en provincie af met mijn verhalen. Ik doe dat soms samen met anderen, ik ben met een strijkkwartet van het NNO op stap geweest en ik ben nu op stap geweest met studenten van het Noorderpoortcollege. Ik hoorde in het begin het woord lobby vallen. Ik heb niet gelobbyd. Ik denk dat ik voor velen nieuw ben; jullie kennen mij niet. Ik heb zelfs geen gebruik gemaakt van de inspraakprocedure; ik zal vertellen waarom.

Ik heb een advies gekregen van de Kunstraad en ik zal een klein stukje voorlezen. De Kunstraad constateert dat Vertellus opereert als een projectorganisatie, en die is niet zo complex dat een meerjarige subsidie van activiteiten noodzakelijk is. Niet fijn, maar ik had er wel vrede mee. Dus ik dacht dat ik terecht kwam in het traject van de incidentele subsidies, helemaal omdat in de concept-Cultuurnota iets staat over deelname aan cultuureducatie. Daar staat in dat de kwaliteit van cultuureducatie in onze stad belangrijk is en dat het Rijk ons daarbij de helpende hand biedt; zij start vanaf 2013 cultuureducatie met kwaliteit. Daar kan ik wat mee, want dat is mijn werk: ik geef workshops aan leerkrachten en aan kinderen, dus dat is heel mooi. Op 1 augustus 2012 stond de officiële Deelregeling Cultuureducatie met Kwaliteit in de Staatscourant. U denkt misschien waar gaat dat naar toe, maar dat zal ik straks vertellen. In die regeling staat een aantal voorwaarden, een aantal terreinen waarop het geld besteed gaat worden. Dat zijn activiteiten op het gebied van de ontwikkeling, vakinhoudelijke deskundigheid, vaardigheden van de lokale, culturele en sociale omgeving, het gaat om duurzame intensieve samenwerking. Per jaar speel ik ongeveer 250 voorstellingen; ik bereik 15.000 kinderen. En dat komt precies overeen met wat in de regeling staat. Het was dus feest bij Vertellus; we dachten dat het helemaal goed zou komen.

De volgende stap was naar de dienst OCSW gaan. Ik heb de nieuwe regeling genoemd en gezegd dat er anderhalve ton in zit, en dat de dienst dit zou gaan matchen met een bedrag van drie ton, een aanzienlijk bedrag. Ik vroeg de dienst hoe ik daaraan zou kunnen komen door het aanvragen van een incidentele subsidie. De dienst stuurde daarop een mailtje met het bericht dat Cultuureducatie met Kwaliteit een regeling van het Rijk is, en nog enkele andere dingen. Het bericht van de dienst luidde: "Ik kan je wel zeggen dat de insteek van de gemeente vooraf is: de middelen ter beschikking te stellen van instellingen die deel uit maken van onze Cultuurnota". Dat zijn er zestig; dat zijn dus de structureel gesubsidieerde gezelschappen, ik niet. Er is dus incidenteel geld, maar dat gaat naar de instellingen die toch al structureel geld krijgen. Ik dacht: misschien is er toch nog hoop, dus ik vroeg of er nog andere subsidiemogelijkheden waren voor educatieve activiteiten in de stad. Er kwam een mailtje terug: "Ik kan je op voorhand vertellen, buiten de regeling Cultuureducatie met Kwaliteit zijn die er niet". En het gaat verder: "Ik snap dat dit geen goed nieuws voor je is maar als gemeente hebben

we ook nooit een projectbudget cultuureducatie gehad". De raad heeft het laatste woord, en daarom ben ik hier. Dat was mijn verhaal.

De voorzitter: Ik geef het woord aan mevrouw Elze Jansen van de Stichting 4 Mei Project Groningen

Mevrouw Jansen (Stichting 4 Mei Project Groningen): Het 4 Mei Project probeert elk jaar op 4 mei een bijzonder concert neer te zetten dat zowel inhoudelijk raakt aan het actuele belang van herdenken en daarvan leren, als een bijzondere muzikale kwaliteit en inhoud heeft. Daarvoor geven wij vaak opdrachten aan Nederlandse componisten; we proberen bijzondere muziek te zingen. Die componist, de ondersteunende musici en de dirigent zijn professionals; die willen we normaal betalen. Zingen is onze hobby, maar bij professionals ligt dat toch iets anders.

Ik kwam hierheen om een vlammend betoog te houden voor het behoud van de basissubsidie voor de amateurkunst. Ik heb gehoord dat die behouden blijft. We zijn heel blij en erg tevreden dat we in staat blijven om aan onze leden een inkomensafhankelijke bijdrage te vragen waardoor het ook voor minder vermogende stadjes mogelijk blijft om bij ons te zingen. Ik zal daarom geen drie minuten van u vragen, wij zijn heel tevreden. Dank u wel.

De voorzitter: We hebben een vijftal vertegenwoordigers van culturele instellingen, beeldende kunst en overige instellingen horen inspreken. De raadsleden kunnen aanvullende vragen aan hen stellen.

De heer Bolhuis (Stadspartij): Ik heb twee vragen voor de heer Blühm. We hebben gehoord dat het Groninger Museum weer in een stabiele situatie is terechtgekomen, gelukkig. Het is inmiddels de icoon van Groningen. Dat weten we allemaal; dat hoeft ik niet te herhalen. U had het zojuist over ambitie en handhaving. Vroeger waren er spraakmakende exposities waar mensen vanuit heel Nederland naartoe kwamen. Blijven dit soort exposities belangrijk voor het Groninger Museum of gaan we naar meer AA-exposities toe, dus wat minder grote en langer durende exposities, om kosten te besparen? De tweede vraag is: wat gaat het Groninger Museum nu echt doen aan het culturele erfgoed van Stad en Ommelanden; u had het er al even over. Helaas kunnen we het nu alleen maar zien in het depot in Hoogkerk, daar is alles opgestapeld, dat is jammer voor de stadjes en de ommelanders maar ook voor toeristen.

De heer Blühm (Groninger Museum): De eerste vraag is gemakkelijk te beantwoorden: we blijven dat niveau handhaven; we blijven triple A. Dat zijn misschien de dure tentoonstellingen, maar die zullen wel het geld binnenhalen; het zou economisch onverstandig zijn om dat niet te doen, los van het inhoudelijke.

De tweede vraag: ik vind het inderdaad heel raar dat een grote taak van het museum, de museale taak, namelijk het tonen van de collectie cultuureschiedenis van archeologie tot het heden zo weinig zichtbaar is. Dat kan niet. Dat gaan we veranderen, misschien al vanaf het voorjaar, misschien vanaf het najaar. Dat heeft tot gevolg dat op één verdieping een wat vastere opstelling te zien zal zijn, wat wederom het werk op de werkvoer gaat verlichten. We kunnen niet zo vaak wisselen. We kunnen dan misschien twee vliegen in één klap slaan door aan die terechte eis te voldoen om meer erfgoed te laten zien en tegelijkertijd het werken werkbaar houden.

De heer Kelder (PvdD): Een vraag voor mevrouw Vos: U sprak over talentontwikkeling voor afgestudeerden van de Kunstopleiding. Studenten worden al vier jaar lang gesubsidieerd vanwege de opleiding; waarom moet de gemeente bijdragen aan extra talentontwikkeling voor mensen die al afgestudeerd zijn?

Mevrouw Vos (Kunstruimte 09): Studenten van Minerva hebben in een opleidings situatie gezeten. Het traject dat er na komt, is dat wij een podium bieden aan pas afgestudeerden. Daar komen afgestudeerden in contact met andere kunstenaars en krijgen een netwerk. Bij ons zijn dat landelijk bekende kunstenaars. Dat is één aspect van ons programma. Daarnaast hebben we speciale trajecten waarin coaching plaatsvindt en waarin kunstenaars met de praktijk van het vak in aanraking komen, dus niet alleen de opleiding, maar ook bijvoorbeeld exposeren en reflecteren. Men gaat dus de wereld in.

De heer Kelder (PvdD): Als het goed is, gebeurt dat toch in de opleiding? Anders mankeert er iets aan de opleiding.

Mevrouw Vos (Kunstruimte 09): Talentontwikkeling bij ons wordt door de Kunstraad als goed beoordeeld. Minerva speelt daar een rol in, er is dus een samenwerking met het opleidingsinstituut. Podia als K09 en Sign betekenen een mooi afgewogen geheel. Er is dus een rol voor de opleiding en voor de podia.

De heer De Rook (D66): Ik heb een vraag voor mevrouw Veldman van de Usva. Hoe ziet de universiteit de toekomst van de Usva voor zich?

Mevrouw Veldman (Usva): Hoe bedoelt u dat precies?

De heer De Rook (D66): Ik weet dat binnen de universiteit nogal ingrijpende wijzigingen binnen het beleid plaatsvinden; daar zal de Usva een positie in hebben. Ik vraag me af welke positie dat is voor de komende jaren.

Mevrouw Veldman (Usva): De universiteit heeft te maken met de vele bezuinigingen, dat werkt door in Usva. Toch blijven zij de Usva ruim steunen met een behoorlijk bedrag. Zij vinden dat erg belangrijk maar ze vinden dat niet alleen de universiteit de verantwoordelijkheid moet nemen voor studenten in de stad, maar dat de gemeente daar eveneens een klein aandeel in moet hebben.

De heer Kelder (PvdD): Het sluit aan op wat de heer De Rook zei en ik stel de vraag aan mevrouw Veldman. Kan de Usva bestaan van alleen de bijdrage van de universiteit en de Hanzehogeschool? Is er nog ruimte om te investeren in samenwerking met culturele instanties zoals u heeft aangegeven? Ik kan er niet echt een prijskaartje aan hangen en weet niet hoeveel zoiets werkelijk kost. Wat wilt u van ons horen?

Mevrouw Veldman (Usva): Ten eerste: van de Hanze krijgen wij geen bijdrage, het komt alleen van de universiteit. Het is wel een ruime bijdrage, maar er is op gekort. Voorheen kregen we gemeentesubsidie, maar die is weggefallen; dat heeft een gat in onze begroting veroorzaakt. Het was niet veel geld, maar wel iets om rekening mee te houden.

De tweede vraag, de investering in samenwerking met culturele instanties. We hebben bijvoorbeeld met het NNT het afgelopen jaar een cursus aangeboden waarbij zes studenten een stuk hebben geschreven samen met Ko van den Bosch. Daar zijn professionals voor ingehuurd die betaald moeten worden. Daarnaast zijn we bezig met een andere cursus zoals Kijken naar Kunst, waarbij we samenwerken met het NNT, het Groninger Museum en met Noord Nederlandse Dans. Die samenwerking kost geld. Het is moeilijk daar een bepaald prijskaartje aan te hangen, maar er komen wel kosten.

De heer Kelder (PvdD): De volgende vraag is voor de heer Van Dort. Bent u een eenmanszaak, bent u de enige die in dienst is? Hoeveel geld hebt u nodig?

De heer Van Dort (Vertellus): Tot juli waren we met zijn tweeën; ik had een steun en toeverlaat op kantoor. Omdat mijn subsidie van de provincie straks ophoudt, is dat gestopt. Ik heb 30.000 euro aangevraagd bij de gemeente en dat gaat voornamelijk over het inzetten van het immateriële erfgoed; dat zijn streekverhalen van Groningse sprookjes. Die wil ik vertellen en laten vertellen in de klassen in scholen in de gemeente.

De voorzitter: Ik sluit hiermee dit blok af; er is nu een koffiepauze van ongeveer 10 minuten. Om kwart voor negen beginnen we weer. Ik wil u uitnodigen een praatje te maken met een van onze gasten op de tribune, de kersverse nieuwe wethouder Dig Itha.

PAUZE

De voorzitter: De nieuwe wethouder Cultuur heeft verzocht een kort woord tot u te mogen richten. Ik geef hem daarvoor graag de gelegenheid.

Wethouder Isha: Ik ben de nieuwe wethouder Cultuur, mijn naam is Dig Isha. Ik ben het nog maar 24 uur. Ik ben erg blij wethouder van cultuur te zijn geworden, ik ben ook wethouder voor sociale zaken, het Forum en sport. Het is me gelukt de portefeuille cultuur te krijgen, ik had er tijdens de onderhandelingen, waar ik zelf niet bij was, op aangedrongen. Ik ben er erg blij mee, ten eerste omdat ik cultuur heel belangrijk vind; het niveau van beschaving in een stad of een land kun je afmeten aan de aandacht voor kunst. In Groningen mogen we ons gelukkig prijzen met de grote belangstelling vanuit het publiek en van de raad en het college. Ten tweede heb ik persoonlijk veel affiniteit met de culturele sector. Ik ben lang voorzitter geweest van het Amsterdamse Filmmuseum en voorzitter van het Rotterdamse Filmfonds. Ook ben ik interim-manager geweest bij het Haags Gemeentemuseum. Ik vind het erg leuk om te doen en ik maak van de gelegenheid gebruik mezelf uit te nodigen bij u allen en bij uw organisaties.

Blok 3 Amateurkunst onderdeel koren

Insprekers: mevrouw Berber Nijkamp (vrouwenkoren Focus Vocaal en Roxie), mevrouw Leonie Scheffers (Gemengd DamesKoor Groningen), mevrouw Karen Blaakmeer (Kamerkoor Erato), mevrouw Liesbeth Heyse (Gemengd Koor Kwajr), de heer Klaas Helfrich (Homomannenkoor Zangzaad).

De voorzitter: We starten met een bijzonder onderdeel van het blok Amateurkunst.

Verschillende vrouwenkoren uit Groningen brengen gezamenlijk een lied ten gehore.

De voorzitter: Dat was fantastisch. Uw oproep was: Laat de BAK bestaan. Ik geef nu het woord aan mevrouw Berber Nijkamp van vrouwenkoren Focus Vocaal en Roxie.

Mevrouw Nijkamp (vrouwenkoren Focus Vocaal en Roxie): Zojuist hebt u de stemmen gehoord van leden van een aantal Groningse koren, te weten Focus Vocaal, jong vrouwenkoor Roxie, gemengd koor Kwajr, Femmes Majeures, De Volksstem, Kooriander, Zingenenzo, Koor Panta Rhei en Mrs. Johnson. Ik zal namens Focus Vocaal en Roxie het woord voeren maar ook namens andere koren die hebben gezongen. Enkele koren zullen zelf nog inspreken; ik spreek namens de andere koren. Als cultuurliefhebber juichen wij het besluit om te blijven investeren in cultuur in Groningen van harte toe. Nog verheugder zijn wij over het bericht dat het nieuwe college de BAK-subsidie weer in zijn programma opneemt; het is 'een bak van ons hart'. Toch willen we nog een keer benadrukken wat het belang van de BAK is; dat belang moet niet worden onderschat.

Ten eerste: de BAK stimuleert kwaliteit. Ten tweede: de BAK levert een belangrijke bijdrage aan cultuurparticipatie.

Ik ga in op het eerste punt. De BAK ondersteunt kwaliteit omdat wij hebben ervaren dat die ondersteuning ons in staat heeft gesteld professionals in te huren: dat zijn een professionele dirigent en professionele muzikale begeleiding. Dat heeft bijvoorbeeld tot gevolg dat je Hebreeuwse liefdesliederen zingt met begeleiding van een violist die op het conservatorium zit en een door de wol geverfde pianist. Dat betekent ook dat na die tijd iemand uit het publiek naar je toe komt en zegt: kippenvol. Dat effect heeft de BAK voor ons. Als amateurs kunnen wij op die manier boven onszelf uitstijgen. Een incidentele subsidie zal af en toe wel eens voor een impuls kunnen zorgen, maar nooit voor een structurele kwaliteit die ervoor zorgt dat je als amateurs kunt groeien en beter kunt worden als individu maar ook als team. Juist de structurele aard van de subsidie zorgt ervoor dat je kunt blijven investeren in die kwaliteit. Professionals zijn voor ons onontbeerlijk, daarom is de BAK voor ons onontbeerlijk.

De tweede reden waarom de BAK belangrijk is, is de bijdrage aan cultuurparticipatie. De BAK levert daar op twee manieren een bijdrage aan. We hebben kunnen zingen op een kwalitatief hoog niveau, terwijl we onze contributie op een voor onze leden haalbaar en acceptabel niveau hebben kunnen

houden. Sommige koren bieden houders van de Stadspas zelfs nog korting of staan betalingen in termijnen toe. Op die manier is participatie in een kwalitatief goed koor voor iedere stadje haalbaar gebleven. De tweede reden waarom de BAK cultuurparticipatie bevordert, is dat wij de afgelopen jaren talloze concerten hebben georganiseerd. De toegangsprijs voor die concerten hebben we op een betaalbaar niveau kunnen houden waardoor we een breed publiek hebben kunnen aanspreken. We hebben een mis gedaan, prachtige muziek; na afloop was het een tijdje erg stil, zowel koor als publiek. Dat is wat een professionele dirigent en een goede pianist met het hele koor kunnen doen. Dat is wat je beleeft met zijn allen, met het koor en met het publiek. De BAK is daar een belangrijke factor in. De BAK past heel goed in het cultuurbeleid zoals dat de gemeente voor ogen staat, waarin kwaliteit en participatie kernwoorden zijn.

Tot slot: ik wil mij u nog van mijn beste kant laten zien samen met de besturen van Femme Majeure, Roxie en Focus Vocaal. Er is wel van de BAK gezegd dat het te weinig vernieuwing stimuleert en dat er te weinig sturende werking vanuit zou gaan. Wij kunnen ons goed voorstellen dat er instrumenten zijn te bedenken, gekoppeld aan de BAK, die het probleem zouden kunnen ondervangen. Wij zijn bereid daarover mee te denken. Dank u wel voor uw aandacht.

De voorzitter: Ik geef nu het woord aan het Gemengd DamesKoor Groningen.

Mevrouw Scheffers (Gemengd DamesKoor Groningen): Ik wil het heel kort houden want mijn voorgangster heeft eigenlijk al goed verwoord hoe belangrijk de BAK-subsidie voor de koren in Groningen is. Hier wil ik het bij laten.

De voorzitter: Ik geef het woord aan mevrouw Karen Blaakmeer van Kamerkoor Erato.

Mevrouw Blaakmeer (Kamerkoor Erato): We hebben met twee personen namens Erato meegezongen met het koortje. Ik heb niet veel toe te voegen aan het verhaal van Berber Nijkamp. We zijn ontzettend blij dat de BAK blijft bestaan. Wij vreesden voor het voortbestaan van ons koor. Wij hebben eveneens een professionele dirigent met wie we twee keer per jaar hoogstaande concerten kunnen verzorgen als amateurs. We hoeven niet al te hoge toegangsprijzen te vragen; iedereen zou in principe onze concerten moeten kunnen bezoeken. De structurele subsidie is erg belangrijk. Ik had begrepen dat bij het wegvallen van de BAK er een mogelijkheid zou zijn incidentele subsidie aan te vragen. Dat zou in ons geval betekenen dat we jaarlijks een incidentele subsidie zouden aanvragen, wat betekent dat het een structurele subsidie zou worden. Het zou alleen meer tijd kosten voor de mensen van het koor en van de Kunstraad. Op dit moment zijn we erg blij.

De voorzitter: Ik geef het woord aan mevrouw Liesbeth Heyse van Gemengd Koor Kwajr.

Mevrouw Heyse (Gemengd Koor Kwajr): Een aantal mensen van ons koor zit in het publiek. Ik wil graag de tijd gebruiken om te benadrukken waarom wij denken dat het heel belangrijk is dat de BAK blijft bestaan.

Wij hebben een aantal argumenten voor u op een rij gezet (*er worden sheets getoond*).

Allereerst wil ik u vertellen hoe het proces is verlopen in de aanloop naar het besluit, dat wij twee keer per brief ontvangen hebben, elk met een verschillende motivatie. Ten eerste is er een erg korte termijn gebruikt om een structurele subsidierelatie van zestien jaar, die Kwajr heeft met de gemeente, binnen een half jaar stop te zetten. Dat geeft ons heel weinig tijd om überhaupt iets te verzinnen om dat op te vangen. We waren daar niet erg blij mee. Ten tweede had het besluit alle schijn van willekeurigheid. We kregen twee keer een motivatie van het besluit, de tweede keer met de motivatie bezuinigingen. Als je dat hoort, kun je verder inhoudelijk geen bezwaar meer maken omdat er geen enkel ander argument werd aangeboden waarom juist op amateurkunst bezuinigd moest worden en bijvoorbeeld niet op amateursport. Ten derde, en dat is al door mijn voorgangers gezegd, kunnen structurele kosten niet worden gedekt door een incidentele subsidie. Als je je als amateurkoor wilt ontwikkelen, zul je een goede dirigent moeten hebben en met professionals moeten werken. Daarvoor heb je structureel geld nodig. Tegen een dirigent die op het conservatorium is geschoold, kun je niet zeggen dat we even een incidentele subsidie gaan aanvragen en dan zullen we even kijken of we je kunnen betalen. Ook hier delen we de argumenten van onze voorgangers.

Tot slot zien wij een aantal schadelijke gevolgen voor de stad als de BAK wordt afgeschoten. Groningen presenteert zich als City of Talent. Kwajr en veel amateurgezelschappen zijn een springplank voor talent. Peter Dijkstra, een van de beroemdste koordirigenten van deze tijd, is bij ons koor begonnen. Daar zijn we trots op. Wij vinden dat amateurkunstinstanties die springplank moeten kunnen blijven. Vervolgens, de vermindering van cultuuroverdracht en cultuurbereik, een punt dat vanavond al meerdere keren is genoemd. En tot slot het effect op de leefbaarheid en de sociale cohesie in de stad. Onderzoek heeft laten zien wat het belang is van amateurkunstinstanties om de leefbaarheid in de stad op peil te houden.

Ik wil even tastbaar maken wat de BAK voor ons betekent. De BAK betekent dat we jaarlijks ons niveau kunnen verhogen, dat we uitdagende voorstellingen kunnen geven, zoals de eigentijdse opvoering van de operavoorstelling Dido en Aeneas in de Suikerfabriek; we kregen lovende recensies in het Dagblad van het Noorden. Dit is waarvoor wij het doen, en wat mijn voorganger ook noemde, de stilte na de voorstelling.

Om af te sluiten kom ik terug op de sociale cohesie. Een publicatie over amateurkunst in de Lage Landen laat het volgende zien. Als mensen zich in een of ander duurzaam clubverband wijden aan een gemeenschappelijke interesse draagt het bij aan het onderling vertrouwen en de sociale hechtheid in stad, buurt en dorpen. Inspanningen van amateurclubs komen op een tastbare manier ten goede aan de lokale gemeenschap. Dank u wel.

Mevrouw Heyse deelt een folder uit aan de raadsleden.

De voorzitter: Ik geef het woord aan de heer Helfrich van het Homomannenkoor Zangzaad.

De heer Helfrich (Homomannenkoor Zangzaad): Ik heb nu pas gehoord dat de BAK blijft bestaan. Ik had vier opmerkingen op grond van de Cultuurnota.

Voor ons betekent de BAK het volgende: Zangzaad is een koor van zeventien leden en als de 1100 euro wegvalt, betekent dat een verhoging van de contributie van 70 euro per lid per jaar. De contributie wordt dan 370 euro en dat zal waarschijnlijk leden gaan kosten. Het fundament wordt onder het koor weggeslagen. Ik ben blij dat de BAK-subsidie blijft bestaan.

Een tweede punt: in de Cultuurnota staat de mogelijkheid van een huursubsidie voor amateurkoren die de Oosterpoort of het Grand Theatre of de Stadsschouwburg willen huren. Wij geven volgend jaar een jubileumconcert en we hebben geïnformeerd of we op een zaterdag in de Kleine Zaal van de Oosterpoort terecht kunnen. Het blijkt dat die niet beschikbaar is voor amateurs. Wat is een dergelijke subsidie dan waard als je als amateurvereniging niet door de voordeur van de Oosterpoort binnenkomt? Een andere avond dan de zaterdagavond is voor amateurkoren erg lastig. Zondagmiddag met een feestje na het optreden is lastig, mensen moeten maandag weer werken.

Verder staat er dat de Kunstraad zich gaat bemoeien met structuur en regie voor amateurverenigingen. Een vereniging is a priori een club mensen die zelf bepalen wat de vereniging gaat doen. Adviezen zijn nuttig maar de leden bepalen zelf wat er gebeurt en welk repertoire er wordt gezongen en welke vernieuwing ze willen gaan doen, misschien met hun professionele dirigent erbij. Ik denk niet dat de Kunstraad de koers van een koor kan uitstippelen; de koers wordt door de leden zelf bepaald. Als de leden het niet meer zien zitten, heffen zij zelf de vereniging op; dat doet niet de Kunstraad.

De voorzitter: Ik geef het woord aan de raadsleden voor het stellen van vragen.

De heer Verhoef (ChristenUnie): De laatste spreker had het inderdaad al even over de extra subsidie die er is om incidenteel ondersteund te worden bij het huren van bijvoorbeeld de Oosterpoort. Mijn vraag aan de andere sprekers is: Hebben jullie daar ervaring mee? En daarnaast is er een aparte subsidie voor het aanschaffen van instrumenten of kostuums en mijn vraag aan u allen is: Heeft u ervaring met hoe dat gaat? Maakt u er gebruik van?

Mevrouw Nijkamp (vrouwenkoor Focus Vocaal): Wij maken weinig gebruik van kostuums. Per keer dat wij als koor een project starten, huren wij instrumentalisten in die zelf een instrument hebben. Wij hebben als koor geen instrumenten; dat ligt niet voor de hand. De instrumentsubsidie is meer iets voor brassbands en dergelijke. Kostuums zijn voor koren ook niet zo van toepassing. Per project stemmen we de kleding op elkaar af. Soms gebruiken we een accessoire of een gekleurde doek. Dus

ook voor kostuums gebruiken wij de subsidie niet. Ten slotte de podia die u noemt. Wij hebben met ons koor van zestien vrouwen een aardig bereik. Elk half jaar verzorgen wij twee tot drie concerten en per concert komen veertig tot zestig bezoekers. Daarmee vullen we niet de Kleine Zaal van de Oosterpoort; die is voor ons niet geschikt.

Mevrouw Scheffers (Gemengd DamesKoor Groningen): Tien jaar geleden hebben wij het jubileumconcert in de Kleine Zaal van de Oosterpoort gehad. Dat is tegenwoordig niet meer mogelijk. Twee weken van tevoren krijg je te horen of je erin kunt, en dan op een zondag of helemaal aan het eind van het seizoen. Die subsidie mag geschrapt worden; we delen de ervaring van de zangvereniging Zangzaad.

Mevrouw Blaakmeer (Kamerkoor Erato): Wij hebben als Kamerkoor Erato nooit gebruik gemaakt van de Oosterpoort of de Stadsschouwburg. Wij zingen ons genre muziek bij voorkeur in oude Groninger kerken. We hebben een aantal keren in de Der Aa-kerk gezongen. Helaas is een deel van de basissubsidie amateurkunst beschikbaar voor het huren van repetitieruimtes, maar die is niet bestemd voor het huren van concertruimtes. Dat deel van de subsidie wordt door ons dus niet gebruikt.

Mevrouw Heyse (Gemengd Koor Kwajr): Als Kwajr maken wij eveneens weinig gebruik van die subsidie. Dat komt omdat wij als doel hebben de muziek dicht bij de mensen te brengen. Vandaar het optreden van ons op het Suikerunie-terrein, in de Watertoren en op een kampeerboerderij.

De heer Bolle (CDA): Ook wij zijn blij dat besloten is de BAK niet af te schaffen. Meerdere mensen zeiden dat het ten koste gaat van de kwaliteit, vooral mevrouw Nijkamp. Nu zegt juist de Kunstraad dat het afschaffen tot verhoging van kwaliteit zou leiden. Hoe ziet u dat?

Mevrouw Nijkamp (vrouwenkoor Focus Vocaal): Ik ben het daar niet mee eens. Ik spreek nu alleen voor Focus Vocaal. Ik zie niet hoe het schrappen van de BAK voor ons zou leiden tot kwaliteitverhoging. Ik begrijp niet hoe de Kunstraad dat voor zich ziet. Ik begrijp dat de Kunstraad vindt dat er te weinig structuur is in de amateurkunst en dat er te weinig stimulerende werking vanuit zal gaan om te vernieuwen. Dat vernieuwen geldt niet voor Focus Vocaal, wij proberen elke keer te verbeteren en te vernieuwen. Ik kan het niet volgen.

Mevrouw Blaakmeer (Kamerkoor Erato): Een opmerking in de conceptnota was dat de BAK wordt afgeschaft omdat het in de eerste plaats is gericht op instandhouding en niet op vernieuwing en topkwaliteit in de amateurkunst. Ik weet niet goed wat met topkwaliteit in amateurkunst wordt bedoeld. Als wij een topkwaliteit behalen, zijn we geen amateurs meer, dan zitten we in de professionele hoek waar op heel andere manieren geld kan worden binnengehaald. Ik zag dat punt ook niet.

De heer Blom (VVD): Ik heb vanavond iets curieus geleerd: je gaat bij een koor voor de stilte. Dat is bijzonder. Twee vragen aan mevrouw Nijkamp. U zegt dat u de contributie nauwelijks op een aanvaardbaar niveau kunt houden. Wat vindt u aanvaardbaar en wat zou in het geval van afschaffen van de subsidie een onaanvaardbare contributie worden?

Mevrouw Nijkamp (vrouwenkoor Focus Vocaal): Wat voor de een aanvaardbaar is, is voor de ander onaanvaardbaar. Bij ons koor zijn verschillende mensen die de huidige contributie net kunnen betalen. Het verschilt per project, maar de contributie ligt tussen de 135 en 150 euro. Ik heb uitgerekend dat als we op de begroting van het vorige project de BAK-subsidie zouden moeten binnenhalen met de contributie, dit een verhoging met ongeveer 35% betekent.

De heer Bolhuis (Stadspartij): Ik hoor dat jullie allemaal vaste kosten hebben zoals de dirigent en het huren van oefenruimtes. Ik heb vaak koren gesproken, en juist daar zitten grote verschillen tussen. Het oefenen in een buurtcentrum kost maar een beetje; aan de andere kant hoor ik bedragen van 200 euro of meer. Is daarin nog een slag te maken door te zoeken naar een goede en goedkope oefenruimte?

Mevrouw Nijkamp (vrouwenkoor Focus Vocaal): Wij zitten niet in een dure oefenruimte; daar zitten voor ons niet de hoge kosten. De oefenruimte moet kwalitatief goed zijn. Wij zitten in de Oranjerie in de Kloosterstraat, een heel fijne oefenruimte die niet duur is. Voor ons valt er op dat punt niet veel winst te behalen.

De heer Helfrich (Homomannenkoor Zangzaad): Wij zitten in de gelukkige omstandigheid dat we in een achterzaal van een café kunnen repeteren. Dat is voor ons kosteloos. De structurele kosten zitten vooral in de dirigent. Zes jaar geleden hadden we een dirigentliefhebber die nog niet was afgestudeerd en dat werkt niet voor een koor dat daarvoor een professionele dirigent heeft gehad. De kwaliteit loopt terug en het instuderen gaat achteruit. Als we met die dirigent waren doorgegaan, was het einde oefening voor het koor geworden.

De heer Van Rooij (Student&Stad): Ik heb een vraag aan Kwajr over talentontwikkeling, maar anderen mogen ook antwoorden. U zei dat Groningen geen City of Talent meer is als u geen subsidie meer zou krijgen. Hoe ziet talentontwikkeling binnen uw genre van cultuur eruit, hoe is de doorstroming van talent? Ik hoor dat amateurkunst zich juist onderscheidt doordat het niet het topniveau haalt. Dat hoeft ook niet per se.

Mevrouw Heyse (Gemengd Koor Kwajr): Waar het vooral in zit, is, dat je een springplank biedt voor jonge afgestudeerde dirigenten en musici. Bij een voorstelling zoals een opera, hebben we onze eigen dirigent die inmiddels een masteropleiding koördirectie doet in Zwolle. Daar hoort een bepaald salaris bij. Hij kan zich hopelijk ontwikkelen naar meer professionele koren. Hetzelfde geldt voor de musici: we huren studenten in van het conservatorium en we werken met lokale professionals uit de stad. Hetzelfde geldt voor de regisseur. Op die manier bieden we als het ware een arbeidsmarkt voor deze mensen die zich nog niet hebben gevestigd maar zich wel kunnen ontwikkelen richting de professionele podia.

Mevrouw Nijkamp (vrouwenkoor Focus Vocaal): Als ik hierop mag aansluiten, wij doen dat ook. Wij huurden een jonge violiste in die in het eerste of tweede jaar van het conservatorium zat, die prachtig speelde. In het afgelopen project hadden we een pas afgestudeerde alt in ons programma opgenomen. Op die manier zorgen wij ervoor.

De voorzitter: Ik sluit het onderdeel koren.

Blok 4 Amateurkunst onderdeel muziek

Insprekers: de heer Eduard Witteveen (Fanfareorkest CWO), de heer Dijsselhof (Gronings Kamerorkest Clemens Schröner), de heer Bert Poelstra (Federatie Groninger Muziek Corpsen, FGMC), mevrouw Rosa Visser (Inter-orkestraal overleg), de heer Richard Overdijk (Martini Brassband Groningen).

De voorzitter: Nu gaan we naar het onderdeel muziek van de amateurkunst. We hebben een vijftal instanties, dat inspreekt. Als eerste Eduard Witteveen van Fanfareorkest CWO.

De heer Witteveen (Fanfareorkest CWO): Ik was aangenaam verrast dat is besloten de BAK per 1 januari 2013 niet in te trekken en de regeling in stand te houden. De BAK draagt bij aan de basisfinanciering van de amateurkunst, het veld dat een uniek knooppunt vormt tussen cultuur en maatschappij, een veld waar niet per definitie kan worden gesproken van excellentie en kwaliteitsverbetering, maar waar muziek voornamelijk een maatschappelijke en sociale waarde heeft. Het amateurveld is de opstap naar die excellentie en naar die vernieuwing en doorgroei naar die professionele cultuur. We zijn de springplank naar de professionele orkesten, denk aan het NNO en aan het Noordpool Orkest. Door het schrappen van de BAK zou deze basis onder de professionele cultuur worden weggeslagen. De BAK is een aanvulling op de eigen bijdrage van de leden en de inbreng van de leden om de basisvoorzieningen, in ons geval huisvesting en instrumentarium en professionele begeleiding, in stand te houden. De BAK draagt voor 10% bij aan de begroting van Fanfareorkest CWO. Als de BAK wordt geschrapt, betekent het een contributieverhoging van 25%.

Misschien dat wij het als CWO kunnen dragen, maar er zijn verenigingen waarvoor dat niet geldt. CWO komt uit in de eerste divisie, het hoogste amateurniveau. CWO is afhankelijk van de verenigingen die op lager niveau muziek maken, wij kunnen niet zonder leden die ergens zijn begonnen. We zijn zelf begonnen bij een jeugdorkest op de achterste rij, op de achterste stoel, met ons trompetje of met onze trombone. Het schrappen van de BAK betekent het wegslaan van de ondergrond van dit veld. Een subsidieregeling voor de huurkosten helpt dan niet, evenmin als een investeringsbudget of een incidenteel budget van de Kunstraad. Een subsidie zoals de BAK verstrekt, is onontbeerlijk voor de HaFaBra-wereld.

De voorzitter: Ik geef het woord aan de heer Dijsselhof van het Gronings Kamerorkest Clemens Schröner.

De heer Dijsselhof (Gronings Kamerorkest Clemens Schröner): Toen ik hoorde dat de BAK bleef bestaan, dacht ik dat mijn praatje niet meer nodig was. Maar ik besef heel goed dat de gemeenteraad en niet het college het laatste woord heeft. Het lijkt me goed het praatje wel te houden.

Geachte raad, in aanvulling op het door ons ingediende bezwaarschrift willen wij namens het Gronings Kamerorkest Clemens Schröner nog graag het volgende onder uw aandacht brengen. Wij zijn een symfonieorkest van 26 leden. Een groot deel van de leden is de zestig gepasseerd. Op zich past dat goed in de doelstelling van de gemeente dat burgers op alle leeftijden gestimuleerd worden om actief of passief deel te nemen aan kunst en cultuur. Dat instellingen moeten laten zien dat zij een plek verdienen door onder andere professionalisering, kunnen wij, mede gezien de hoogte van de subsidies die ze ontvangen, begrijpen. Hoe anders ligt dit voor ons als amateurorkest met een beperkte subsidie van 1300 euro per jaar en een beperkte doelstelling, te weten het gezamenlijk beoefenen van muziek. Niet meer en niet minder. Wij vragen ons dan ook af of er alleen nog maar ruimte is voor ambitieuze amateurs en vernieuwende en excellente amateurkunst. Wat is er tegen op het uitvoeren van bekend en minder bekend klassiek repertoire waar wij proberen om het beste in onszelf naar boven te halen?

Het muziekonderwijs wordt ondersteund via de muziekschool die samenspel bevordert. Daarmee wordt een basis gelegd voor deelname aan orkesten. Als de contributie voor orkestleden aanzienlijk moet worden verhoogd door stopzetting van de jaarlijkse subsidie, in ons geval zou dat een verhoging van 52 euro zijn, wordt het kind dan niet met het badwater weggegooid?

Het ziet er naar uit dat de fusie van de Muziekschool en het Kunstencentrum niet voor 1 januari aanstaande tot stand komt. Zelfs als zou dat wel het geval zijn, dan is de verwachting dat de nieuwe instelling het eerste jaar niet aan ondersteuning van het amateurveld op weg naar vernieuwing en excellentie zal toekomen. Als de subsidie wel per 1 januari 2013 wordt stopgezet, ontstaat er dus een financieel gat dat nog niet door vernieuwingen kan worden gecompenseerd. Gevolg: andermaal wordt het kind met het badwater weggegooid. Ten slotte vinden we het zuur dat we in de nieuwe situatie alleen subsidie kunnen krijgen op de gebieden waarin onze zelfredzaamheid juist het grootst is, te weten voor grotere investeringen in materiaal en voor huurkosten bij grotere podia. Onze leden bekostigen de instrumenten namelijk zelf. En voor concerten maken wij gebruik van goedkopere zalen of van kerken. Dank u voor uw aandacht.

Onze penningmeester en ik gaan samen de vragen van de raadsleden beantwoorden.

De voorzitter: Prima dat ook de penningmeester in de bankjes plaatsneemt. Ik geef nu het woord aan Bert Poelstra van de Federatie Groninger Muziek Corpsen "FMGC".

De heer Poelstra (Federatie Groninger Muziek Corpsen, FGMC): De Federatie bestaat al meer dan twintig jaar als belangenorganisatie voor twintig muziekverenigingen in de stad Groningen, eigenlijk zijn dat alle muziekverenigingen in de stad. Als een donderslag bij heldere hemel verscheen vlak voor de zomer plotseling de concept-Cultuurnota waarin wij helaas niet zijn gekend. Dat is erg jammer; wij weten ook dat de broekriem moet worden aangehaald en daar willen we graag in meedenken. Echter, die mogelijkheid is ons niet gegund. Door zelf het initiatief te nemen en door verenigingen die signalen afgaven, hebben wij op inspraakavonden onze zienswijze gegeven. We hebben ons best gedaan, er is de inspraakavond geweest, we hebben de concept Cultuurnota gezien en we zagen de bui eigenlijk niet of wel hangen. De afgelopen weken is er in Groningen veel gebeurd en

dat betekende veel veranderingen voor de verenigingen. Deze week werd bekend dat de BAK gelukkig blijft bestaan. Daar hoefde niet per se een nieuw college voor aangesteld te worden, maar men heeft veel voor de BAK over gehad.

Ik heb een aantal argumenten waarom de BAK moet blijven bestaan. Die zijn nog steeds van belang omdat de discussies de komende jaren kunnen terugkomen. Bij amateurverenigingen heeft men altijd een vast inkomen, maar het gebrek aan alternatieven om nieuwe inkomsten te genereren, is aanwezig. Alternatieve subsidies die werden geboden, zijn niet altijd mogelijk voor elke kleine vereniging. Alleen de zogenaamde happy few kunnen daarvan gebruik maken, de incidentensubsidie. Het speelt het verdwijnen van amateurverenigingen in de kaart die een brede maatschappelijke rol spelen in de wijken. Een aantal amateurverenigingen zal niet gebruik maken van de subsidie en die zullen verdwijnen. Dat zijn meestal verenigingen die een maatschappelijke rol spelen in de wijk en daar een sociale functie hebben, in het misschien wel zelf gecreëerde wijkcentrum. Het is vreemd om te zien over welke bedragen het gaat, afgezet tegen het aantal mensen dat men ermee bereikt. Ik denk dat er dan ergens anders wel iets valt te halen.

Zo zijn er nog meer argumenten om dit te onderbouwen. Maar de BAK blijft bestaan en daar zijn we heel blij mee. Het argument is dat cultuur dicht bij de stadjes niet moet worden vergeten, daar staan wij als muziekvereniging volledig achter. Wij staan dicht bij de verenigingen en we staan midden in de wijk. We hebben te maken met de doorsnee Groninger, van arbeider tot en met universiteit.

Toch nog een paar kritische noten: het gaat over de investering- en podiumsubsidies. De bereikbaarheid van de podiumsubsidie en de hoogte van de investeringssubsidie mogen zeker een keer tegen het licht worden gehouden. Wat ons betreft, mag daarbinnen worden verschoven als het maar binnen de basissubsidie gebeurt. Verder vind ik dat de procedure van de afgelopen tijd niet goed is verlopen. Alles was op zeer korte termijn en dat is erg jammer.

Als vertegenwoordiger van twintig verenigingen ben ik erg blij dat de basissubsidie blijft bestaan. Wij zijn het eens met wat in de concept-Cultuurnota staat: een goed creatief culturaanbod trekt potentieel op elk niveau. Ik dank u wel.

De voorzitter: Ik geef het woord aan mevrouw Rosa Visser van Inter-orkestraal overleg.

Mevrouw Visser (Inter-orkestraal overleg): Geachte leden, ik ben Rosa Visser en ik ben voorzitter van het Groninger Studentenorkest Mira. Ik spreek hier namens vijf amateurmuziekverenigingen: Symfonieorkest De Harmonie, het Groninger Mozart Ensemble, KamerFilharmonie Der Aa, het Groninger Studentenmuziekgezelschap Bragi en Groninger Studentenorkest Mira.

Sinds anderhalf jaar hebben de besturen van deze orkesten zich verenigd in een inter-orkestraal overleg. Wij zijn van mening dat de basissubsidie amateurkunst zoals deze nu is, in stand gehouden moet worden voor onze verenigingen. Onze verenigingen bieden inwoners van de stad Groningen de mogelijkheid om op hun eigen niveau en binnen het sociaal netwerk wekelijks te musiceren. Daarmee zijn de verenigingen een waardevol onderdeel van de sociale en culturele infrastructuur.

Ten eerste stelt de gemeenteraad voor een amateurvereniging via de Kunstraad alleen nog financieel te ondersteunen wanneer die voldoet aan twee criteria, die afgeleid zijn van het professionele projectbudget. Deze criteria zijn: de vereniging levert voldoende artistieke kwaliteit en is aanvullend op het bestaande culturele aanbod. Volgens ons zijn deze twee eisen in strijd met de basisgedachte van amateurmuziek. Artistieke kwaliteit is bij amateurorkesten een streven maar geen einddoel. Het proces naar artistieke kwaliteit toe, waarin mensen samen op eigen niveau musiceren, is veel belangrijker. En het moge duidelijk zijn dat wij voor elk van onze leden al onmisbaar zijn in het culturele aanbod.

In de tweede plaats wil ik ingaan op de eisen die u wilt stellen aan bestuurders van amateurverenigingen. U verwacht van amateurverenigingen cultureel ondernemerschap en nieuwe strategieën om de uitdagingen van deze tijd aan te gaan. Wij denken dat in deze stelling is vergeten mee te nemen dat amateurorkesten in bijna alle gevallen worden bestuurd door eigen leden. Dat zijn mensen die zich naast hun werk of studie keihard inzetten om hun vereniging te besturen. Ik kan u verzekeren dat zij er op dit moment al alles aan doen om het bereik van hun vereniging te vergroten en grote inspanning leveren om zelf financiële middelen voor de verenigingen te genereren.

De samenwerking onderling die de raad graag wil zien, vindt op dit moment al uitgebreid plaats. Zie het Inter-orkestraal overleg of de vele projecten waarbij we als verenigingen onze krachten bundelen en samen musiceren en concerten geven.

In de derde plaats wil ik uw aandacht vestigen op het platform dat wij bieden voor de muzikale top in onze regio. Enerzijds zijn bijna alle professionele musici bij een amateurvereniging begonnen en anderzijds bieden amateurverenigingen jonge beroepsmusici een platform om zich verder te ontwikkelen als musicus door hun regelmatig de mogelijkheid te bieden om met een van onze orkesten een soloconcert te geven.

Ter afsluiting wil ik mijn hoop uitspreken op een herziening van de Cultuurnota op het punt van de afschaffing van de basissubsidie voor amateurkunst, omdat het uitvoeren van deze beslissing op een dergelijke korte termijn de amateurmuziekverenigingen op geen enkele manier kan en zal stimuleren in hun continuering en ontwikkeling. Ik dank u voor uw aandacht.

De voorzitter: Ik geef het woord aan de heer Richard Overdijk van Martini Brassband Groningen.

De heer Overdijk (Martini Brassband Groningen): Wij zijn een traditionele Engelse brassband met 28 leden. Mijn verhaal zou gaan over de afschaffing van de BAK, maar het is mooi dat die voorlopig blijft bestaan. Ik vertel nu een verhaal over onszelf.

Dit jaar hebben we ons veertigjarig jubileum gevierd. We hebben een prachtige cd gemaakt en een prachtig jubileumconcert gehad. Deze dingen zijn ontzettend moeilijk te organiseren als amateurorkest, ook door de beperkte financiële middelen. Het concert kostte ons een paar honderd euro, ondanks dat wij een kleine subsidie hadden en ondanks dat wij dit jaar de basissubsidie hadden en ondanks dat wij de verlichting kregen vanuit de FGMC en ondanks dat de zaal geheel vol zat. Dat geeft aan hoe moeilijk het is om een dergelijk concert te organiseren. Tevens wil ik benadrukken dat onze band voor een groot deel uit studenten bestaat. De contributie is op dit moment € 19,50 per maand voor studenten en € 22,50 voor niet-studenten. Als de subsidie zou worden afgeschaft, zou de contributie met 5 euro per maand moeten stijgen. Dat is voor studenten best veel.

Ik wil het verhaal van de vorige spreker graag onderstrepen vooral waar zij spreekt over het bestuur; dat zijn gewoon meespelende leden die er alles aan doen de boel draaiende te houden en vernieuwing door te voeren. Dat is niet gemakkelijk; dat garandeer ik u.

Ik wil graag de nieuwe wethouder de heer Isha uitnodigen om een repetitie van ons bij te wonen. We zijn druk bezig met repeteren voor het Nederlandse Brassband Kampioenschap. Wij doen daar als tweede-divisieamateurclub aan mee. Het begrip topkwaliteit is in dat verband erg relatief. Voor iemand die muzikaal erg weinig kan maar wel kampioen wordt met een brassband in de tweede divisie, is dat topkwaliteit.

Ik zie niet in dat afschaffen van de BAK-subsidie leidt tot kwaliteitsverhoging bij amateurorkesten. Dat is absoluut niet het geval. Wij willen graag de wethouder laten zien hoe fanatiek het er bij ons toegaat om te repeteren voor een dergelijk kampioenschap. Onze dirigent is professional. Hij is erg goed en haalt alles uit de mensen. Het fenomeen brassband is vrij onbekend, het zijn alleen koperblazers. Er bestaan bijna geen professionele brassbands. Het is heel bijzonder om dat voor de eerste keer te horen. Ik nodig ook de gemeenteraadsleden uit een repetitie bij te wonen en ook de kampioenschappen te bezoeken. Ik dank u wel.

De voorzitter: Ik geef het woord aan de raadsleden om verhelderende vragen te stellen.

De heer Van Rooij (Student&Stad): Ik heb een vraag voor de penningmeester van het Gronings Kamerorkest. Uw collega zei dat de onkosten die u maakt vaak andere zijn dan de kosten waarvoor u subsidie kunt krijgen. De instrumenten en de accommodatie waren bij u juist niet de uitgaven omdat de locaties vaak gratis zijn en de instrumenten van de leden zelf zijn. Om welke posten gaat het waar u dus die kosten maakt?

De penningmeester van het Gronings Kamerorkest Clemens Schröner: De grootste post voor ons is de kosten voor de dirigent. Zonder dirigent kunnen wij niet functioneren. Dan dondert het orkest in elkaar; dan spelen we vals of door elkaar heen. Een schatting is dat wij ongeveer 3300 euro per jaar aan de dirigent kwijt zijn. De leden investeren in zichzelf: de leden hebben muzikles of hebben dat gehad, ze hebben een instrument gekocht. Instrumenten zijn duur, denk aan een viool, een hobo of een fagot. De kantine van de sociale werkplaats iederz is onze oefenruimte, dat kost 800 tot 900 euro per jaar. Voor optredens maken we vooral gebruik van kerken en daarnaast proberen we samen te werken

met anderen zoals met koren. Met een koor uit Zuidlaren hadden we onlangs een succesvol optreden in Zuidlaren en in Groningen, met in totaal 170 bezoekers. Daar zijn we erg trots op, evenals het geven van concerten in verzorgingstehuis Maartenshof en verzorgingstehuis Innersdijk. We komen daar elk jaar.

De heer Verhoef (ChristenUnie): Misschien had ik de vraag die ik bij het vorige blokje stelde beter hier kunnen stellen. Het gaat over de twee subsidies die naast de BAK bestaan. De heer Poelstra zei dat die wat hem betreft wel afgeschaft mochten worden of overgezet mochten worden naar de BAK. Hoe kijken de andere sprekers ertegen aan? Maakt u er gebruik van of vindt u dat die subsidie beter voor andere zaken kan worden ingezet?

Mevrouw Visser (Inter-orkestraal overleg): Sommige orkesten die ik hier vanavond vertegenwoordig, maken gebruik van de subsidie voor de zaalhuur. Sommige orkesten treden op in kerken waar de huur lager is; die kunnen ze zelf financieren. Mijn eigen studentenorkest Mira treedt wel op in de Oosterpoort en maakt daarvoor gebruik van de subsidie op de zaalhuur. Ik denk dat bij ons geldt, net als bij de andere orkesten, dat subsidie op instrumenten heel incidenteel zal voorkomen omdat de instrumenten in het bezit zijn van de eigen leden. Het is verder voor ons lastig om daar subsidie voor aan te vragen.

De penningmeester van het Gronings Kamerorkest Clemens Schröner: Wij maken geen gebruik van de grotere podia; dat hebben we nog nooit gedaan. We blijven dus optreden in kleinere kerken. We zien niet gebeuren dat we incidenteel subsidie aanvragen voor aparte projecten bij de Kunstraad. Wat we doen, kunnen we vanuit de eigen begroting bekostigen.

De heer Overdijk (Martini Brassband Groningen): Wij hebben subsidie aangevraagd bij de Kunstraad voor een kerstproject, die aanvraag is afgewezen. Heel incidenteel wordt subsidie aangevraagd voor instrumenten, bijvoorbeeld voor pauken; die zijn erg duur. De leden hebben tegenwoordig allemaal een eigen instrument. Het instrumentarium van de vereniging wordt daarom steeds kleiner.

De heer Poelstra (Federatie Groninger Muziek Corpsen, FGMC): Ik wil graag nog iets zeggen voordat er een verkeerd beeld ontstaat. Twintig verenigingen zijn lid van de FGMC. Bij een aantal verenigingen hebben veel leden een eigen instrument. Ik speel zelf bij een vereniging waar de leden bijna allemaal hun eigen instrument hebben. Men wil voor zichzelf de beste kwaliteit hebben en dat kan de vereniging vaak niet betalen. Ik speel zelf de bas. Die kost nieuw ruim 11.000 euro terwijl de subsidiepot in totaal 16.000 euro bevat en dat terwijl er twintig verenigingen zijn. De wijkverenigingen zijn wel op die pot aangewezen voor nieuwe instrumenten omdat hun leden hiervoor zelf geen financiële mogelijkheden hebben. Dat wil ik aangeven gezien het budget van 16.000 euro. Daarnaast bestaat er het budget van 35.000 euro, bedoeld voor tegemoetkoming kosten Oosterpoort et cetera. Dat vind ik zwaar 'overdone'; beide budgetten hadden wel omgedraaid mogen worden. Twee jaar geleden ben ik serieus in gesprek geweest met de Oosterpoort toen er nieuwe regels waren opgesteld voor de toelating van amateurverenigingen. Een regel was dat wij er op primetime-dagen geen gebruik van kunnen maken en een andere regel was dat twee weken van tevoren gezegd kan worden dat het podium niet beschikbaar is omdat er een grote naam geboekt kan worden. Op een dergelijke basis kan geen concert worden georganiseerd. Daarnaast zijn er de servicekosten, wat betekent dat je een volle bak moet hebben met vierhonderd tot vijfhonderd mensen om het kostendekkend te maken. Er zijn weinig wijkverenigingen die zo veel publiek in de zaal kunnen krijgen. Wij hebben toen een paar afspraken kunnen maken op basis van gewoonrecht voor Gruno's Postharmonie, Patrimonium en het Politieorkest omdat die orkesten er van oorsprong al spelen. Die orkesten maken er nog gebruik van. Voor zover wij weten, maakt geen enkele andere vereniging er gebruik van. Daarom stel ik voor die budgetten van 35.000 en 16.000 euro om te ruilen zodat het geld effectiever wordt ingezet.

De heer Blom (VVD): Ik heb een vraag voor de heer Overdijk van de Martini Brassband: kunnen wij als raadsleden uw repetitie een keer bezoeken?

De heer Overdijk (Martini Brassband Groningen): Jazeker, u bent van harte welkom.

De voorzitter: Nu gaan we naar het slotstuk, hoe dat eruitziet, weet ik niet precies. Nu is er de mogelijkheid voor de mensen die niet aan de beurt zijn geweest bij de inspraak om vanaf de publieke tribune nog het woord tot de raad te richten. Is daar vanaf de publieke tribune nog behoefte aan? Ik zie dat er geen behoefte aan is.

Dit is het eind van de hoorzitting over de Cultuurnota. Ik dank u hartelijk voor uw aanwezigheid. De nota wordt opnieuw besproken in de raadscommissie van 8 november 2012. Als het goed gaat, neemt de gemeenteraad op 28 november 2012 een definitief besluit.

De voorzitter sluit de bijeenkomst om 21.55 uur.